Sfântul mucenic Dasie din Axiopolis-Cernavodă

(20 noiembrie şi 18 iulie)

Index

Acatistul Sfântului mucenic Dasie 3
Rugăciune 14
Imnografie 16
Sinaxar - Pătimirea Sfântului mucenic Dasie cel din Durostor (Silistra) 17
Viaţa şi pătimirea Sfîntului mucenic Dasie (280 - 320) 19
Viaţa Sfântului mucenic Dasie - martir al Scythiei Minor 24
Sfântul mucenic Dasie (20 noiembrie) 29
Sfântul mucenic Dasie - Sfinte moaște 31

Teodor Danalache - Sfântul mucenic Dasie..... 32
20 noiembrie/3 decembrie - Pomenirea Sfântului mucenic Dasie din Durostorum (Silistra) 40
Alexandru Briciu - Sfântul mucenic Dasie, ostaşul lui Hristos 48
Mărturii istorice şi arheologice despre Sfântul mucenic Dasie 52
Sfântul Dasie de la Axiopolis şi de la Durostor 55
orthodoxwiki - Dasie din Durostor 57
Mănăstirea Lipniţa “Sfântul Ioan Botezătorul” - pelerinaj 60
Dumitru Manolache - Lipniţa, mănăstirea născută ca o minune 64
Parohia ortodoxă română „Sfântul mucenic Dasie de la Durostorum” din Ancona .. 67
Icoane..... 70

Acatistul Sfântului mucenic Dasie

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Mucenicului şi viteazului pătimitor al lui Hristos să-i aducem cu credinţă şi dragoste cuvenită laudă, căci biruind negura păgânătăţii şi uneltirile vrăjmaşului, s-a adus pe sine jertfă bine-primită Stăpânului său şi risipind întunericul necunoştinţei, ne-a învăţat să ne păzim de lucrurile cele ucigătoare de suflet, pentru aceea pururea îl fericim zicând: ***Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.***

Icosul 1

Îngerii şi oamenii se minunează de vieţuirea ta, Sfinte Dasie, căci fiind ostaş în pământul Sciţiei Minor cel încreştinat de Sfântul apostol Andrei, te-ai arătat vrednic următor al învăţăturilor şi faptelor sale şi precum acela a propovăduit cuvântul Evangheliei lui Hristos şi tu ai mărturisit prin viaţa şi sfârşitul tău mucenicesc că „Nu putem sluji la doi domni” şi ne-ai îndemnat să ne lepădăm de obiceiurile cele păgâneşti şi de viaţa cea întinată, pentru care laude de acest fel aducem ţie:
Bucură-te, cel ce în cuvintele Evangheliei cu întreaga inimă ai crezut;
Bucură-te, că sământa creştină în pământul cel bun al sufletului tău a căzut;
Bucură-te, că prin mila şi harul lui Dumnezeu minunat a rodit;
Bucură-te, că florile virtuţilor în sufletul tău au înflorit;
Bucură-te, viteaz ostaş care ai ales să porţi lupta cea bună;
Bucură-te, cinstit ostenitor, căci de la Domnul ai primit cunună;
Bucură-te, cel ce prin întreaga ta viaţă ai mărturisit pe Hristos;
Bucură-te, diamant al dreptei credinţe mult luminos;
Bucură-te, că la timpul rânduit ca un soare ai strălucit lumii întregi;
Bucură-te, slujitor vrednic al Soarelui celui mai înainte de veci;
Bucură-te, neînfricat surpător al păgânătăţii;

Bucură-te, laudă prea mărită a creştinătăţii;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 2-lea

Sosind sărbătoarea romană a Saturnaliilor cea plină de multe fărădelegi, ai fost ales prin tragere la sorţi ca rege al acesteia spre a împlini păgânească tradiţie, dar tu bine cunoscând înşelăciunea diavolească te-ai lepădat cu cuget viteaz de o asemenea necurăţie şi, mărturisind că eşti creştin, ai ales mai bine a te aduce pe sine însuţi jertfă Singurului şi Adevăratului Dumnezeu, căruia îi cântai cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Te-ai arătatat a fi rob desăvârşit al lui Hristos Dumnezeul nostru, Sfinte mucenice Dasie, căci neprimind să ai nici o împărtăşire cu idoleasca slujire ai cugetat că e mai bine să suferi aici chinuri şi munci pentru numele Domnului tău, iar după moarte să moşteneşti viaţa cea veşnică, pentru care te lăudăm zicând:
Bucură-te, că la sărbătoarea păgânească cea oprită de Biserică n-ai luat parte;
Bucură-te, că prin aceasta ne-ai învăţat să ascultăm şi noi de Biserică în toate;
Bucură-te, împlinitor cu mare râvnă al poruncilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai disprețuit porunca omenească de a-l întruchipa pe necuratul zeu;
Bucură-te, ostaş al lui Hristos cu inimă neîmpărţită;
Bucură-te, că ai avut cugetarea de Duhul Sfânt povăţuită;
Bucură-te, că ai ales cele pentru suflet de folos;
Bucură-te, fericit şi smerit atlet al lui Hristos;
Bucură-te, că prin har ai călcat în picioare înviforatul val al amăgirilor;
Bucură-te, că tuturor celor ce te roagă le dăruieşti biruinţă asupra ispitelor;
Bucură-te, cel ce ne-ai învăţat să ne ferim de păgâneştile obiceiuri;
Bucură-te, cel ce ne păzeşti de înşelăciunile cele de multe feluri;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 3-lea

Auzind refuzul tău de a împlini păgânescul ritual şi mărturisirea că eşti creştin, soldaţii cei împreună slujitori în oaste cu tine s-au umplut de multă mânie şi te-au închis într-o temniţă întunecoasă, iar a doua zi te-au dus legat la dregător spre a fi judecat, tu însă, viteazule pătimitor, te rugai Domnului să te întărească pe calea muceniciei şi cu sufletul arzând de dragostea Stăpânului tău cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Ai stat cu mult curaj înaintea legatului roman Bassus, mărturisind că numele tău cel ales este cel de creştin şi ai răspuns cu înţelepciune la toate încercările aceluia

de a te convinge să te închini idolilor, iar noi bucurându-ne pentru credinţa ta de nezdruncinat, Sfinte mucenice Dasie, prea slăvim pe Dumnezeu cel ce te-a întărit şi cu uimire şi evlavie cântăm ţie unele ca acestea:
Bucură-te, că în faţa întregii legiuni ai fost judecat;
Bucură-te, că toţi de tăria credinţei tale s-au minunat;
Bucură-te, că silit fiind să jertfeşti idolilor nu te-ai supus;
Bucură-te, că toată nădejdea în ajutorul lui Dumnezeu ţi-ai pus;
Bucură-te, că Domnul ţi-a dat putere spre lupta cea mucenicească;
Bucură-te, că ţi-ai păzit sufletul neatins de amăgirea păgânească;
Bucură-te, că cerească ostăşie mai mult decât viaţa ai îndrăgit;
Bucură-te, cel ce prin toate faptele tale pe Dumnezeu ai slăvit;
Bucură-te, cel ce prin credinţa ta ai trezit uimirea neamurilor;
Bucură-te, mărgăritar care luminezi din adâncul veacurilor;
Bucură-te, sprijinitor al creştinilor ce între necredincioşi trăiesc;
Bucură-te, întărirea celor ce credinţa cu râvnă şi azi mărturisesc;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 4-lea

Poruncii dregătorului de a te închina chipurilor împăraţilor te-ai împotrivit cu cuget viteaz, zicând: „Sunt creştin şi slujesc doar Împăratului celui ceresc şi primesc darul Lui, trăiesc din harul Lui şi mă îmbogăţesc din negrăita Lui iubire de oameni”. Iar noi minunându-ne de tăria ta, sfinte mucenice, cântăm împreună cu tine Dumnezeului Celui în Treime slăvit: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Credinţa pe care ai făgăduit-o Stăpânului tău o dată pentru totdeauna şi pe care deseori o mărturiseai, ai arătat-o cu cuget viteaz şi înaintea judecătorului şi ruşinând toate ameninţările lui, te-ai arătat turn neclintit şi cetate întărită cu harul lui Dumnezeu, pentru care laude de acest fel aducem ţie:
Bucură-te, cel ce slujitor al lui Hristos ai fost cu adevărat;
Bucură-te, cel ce de munci şi de chinuri nu te-ai înfricoşat;
Bucură-te, că nădejdea mântuirii pe tine te veselea;
Bucură-te, că dregătorul a-ţi înţelege bucuria nu putea;
Bucură-te, că dreapta credinţă cu preţul vieţii ai păstrat;
Bucură-te, cel ce şi prin numele tău miel de jertfă te-ai arătat;
Bucură-te, că cei credincioşi prin mărturisirea ta se întăreau;
Bucură-te, că Domnului împreună cu tine se rugau;
Bucură-te, comoara Bisericii cea nepreţuită;
Bucură-te, porfiră prin sânge sfinţită;
Bucură-te, de multe minuni pururea făcător;

Bucură-te, pentru pacea lumii fierbinte rugător;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 5-lea

Stăruind stăpânitorul în încercarea de a te câştiga la slujirea idolească s-a arătat fără de nici o izbândă, căci tu întărindu-ţi pentru a treia oară mărturisirea în numele Sfintei Treimi, ai mulţumit din toată inima Dumnezeului Celui în trei feţe şi de o singură fiinţă, prin care ai nimicit toată puterea vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, pentru care cinstită biruinţă ai cântat Stăpânului celui iubitor de oameni: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Dregătorul a căutat să te întoarcă din hotărârea ta, făgăduind să-ţi cruţe viaţa dacă te vei închina chipurilor împăraţilor, dar tu, sfinte mucenice, ţi-ai arătat încă o dată alegerea şi ţi-ai pus toată nădejdea în Dumnezeu că te va ajuta să rămâi în această mărturisire, iar noi văzând credinţa şi smerenia ta, îţi cântăm:
Bucură-te, al Sfintei Treimi vrednic închinător;
Bucură-te, al lui Hristos iubit mărturisitor;
Bucură-te, cel ce-ai înţeles puterea harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, că răspuns înţelept acesta îţi dăruia mereu;
Bucură-te, cel ce ţi-ai cunoscut neputinţa;
Bucură-te, cel ce ai ştiut că prin har e biruinţa;
Bucură-te, al Sciţiei Minor crin bine mirositor;
Bucură-te, al celor înviforaţi liman izbăvitor;
Bucură-te, că în ceruri eşti acum ostaş luminos;
Bucură-te, smerit luptător în arena lui Hristos;
Bucură-te, suflet de oameni iubitor;
Bucură-te, că eşti de multe daruri împărţitor;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 6-lea

Văzând hotărârea ta cea nestrămutată, sfinte mucenice, legatul Bassus ţi-a oferit un răgaz de două ore pentru a te mai gândi şi a alege viaţa, dar tu ai cugetat în sineţi asemenea Sfântului apostol Pavel că „pentru tine viaţa este Hristos, iar moartea un câştig” şi ca un viteaz ostaş al dreptei credinţe ţi-ai arătat încă o dată voinţa şi alegerea spunând cu curaj dregătorului: „Fă ceea ce voieşti, căci sunt creştin!”, pentru care nouă biruinţă cântăm Dumnezeului celui ce te întărea: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Nu te-ai înspăimântat, viteazule pătimitor, de ameninţările stăpânitorului şi nu te-ai lăsat amăgit nici de făgăduinţele lui, căci oferindu-ţi slava pământească ai privit-o

cu dispreţ, dorind ca după despărţirea de această viaţă să moşteneşti bucuria veşnică împreună cu toţi sfinţii, iar noi minunându-ne de înţelepciunea ta cea duhovnicească, te lăudăm zicând:
Bucură-te, că ameninţările dregătorului nu ţi-au schimbat alegerea;
Bucură-te, că făgăduinţele lui nu ţi-au înşelat priceperea;
Bucură-te, cel ce prin rugăciune te-ai întărit;
Bucură-te, cel ce prin suferinţe te-ai desăvârşit;
Bucură-te, că ai dispreţuit pe împăraţi şi mărirea lor;
Bucură-te, că plecarea spre cer o aşteptai cu mult dor;
Bucură-te, că ai ales a suferi chinuri pământeşti;
Bucură-te, căci moştenitor te-ai făcut slavei celei cereşti;
Bucură-te, laudă a sfinţilor lui Hristos;
Bucură-te, turn al credinţei mult luminos;
Bucură-te, al celor în nevoi grabnic ajutător;
Bucură-te, în suferinţe de răbdare dăruitor;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 7-lea

Rămânând tu statornic în credinţa creştină, sfinte mucenice, dregătorul a poruncit să fii supus la multe chinuri, sperând să clatine prin ele tăria ta, dar tu pe toate le-ai primit cu bucurie şi socotind că „nu sunt vrednice pătimirile veacului de acum faţă de slava ce ni se va descoperi” ai mulţumit lui Dumnezeu cu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

A strălucit în chinuri şi mai mult lumina dreptei tale credinţe, Sfinte mucenice Dasie, căci arătându-te ca un miel în mijlocul lupilor ai suferit toate pentru dragostea lui Hristos şi ne-ai dat nouă pildă de adevărată răbdare, pentru care te lăudăm zicând:
Bucură-te, cel ce ai dorit a te jertfi pentru Hristos;
Bucură-te, că şi în chinuri ai rămas credincios;
Bucură-te, că privelişte îngerilor şi oamenilor te-ai făcut;
Bucură-te, că vestea pătimirii tale veacurile a străbătut;
Bucură-te, cel ce-ai uimit pe chinuitori prin răbdarea ta;
Bucură-te, a Dobrogei prea luminoasă stea;
Bucură-te, că chinuri groaznice pătimind te veseleai;
Bucură-te, că în toate lui Hristos Dumnezeu mulţumeai;
Bucură-te, lumânare vie în sfeşnicul Sfintei Biserici;
Bucură-te, biruinţă a curăţiei asupra celor puternici;
Bucură-te, căci Crucea lui Hristos ai socotit-o bucurie;
Bucură-te, că dragostea şi răbdarea cunună ţi-au împletit ţie;

Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 8-lea

Nereuşind prigonitorul prin cumplitele chinuri să te înduplece a jertfi idolilor, a poruncit să ţi se taie capul, iar tu auzind aceasta te-ai bucurat nespus că te vei înfăţişa înaintea lui Hristos spre a primi cununa biruinţei din mâinile Celui căruia I-ai slujit şi I-ai cântat cu credinţă în întreaga viaţă: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Pe când păşeai cu curaj spre locul unde urma a-ţi fi tăiat capul, neînfricatule ostaş al Împăratului ceresc, mergea înaintea ta un slujitor idolesc purtând vase de tămâiere şi silindu-te să aduci jertfă împăraţilor, dar tu, aprins de râvnă sfântă, le-ai răsturnat şi ai împrăştiat tămâia din ele, iar idolii cei nelegiuiţi ai păgânilor i-ai dărâmat la pământ, pentru care faptă te lăudăm zicând:
Bucură-te, cel ce ai fost dus spre slăvita mucenicie cu alai;
Bucură-te, căci cugetând la slava cea veşnică te veseleai;
Bucură-te, spic stropit cu sângiuiri însutit roditor;
Bucură-te, pâine curată coaptă în al chinurilor cuptor;
Bucură-te, ostaş al credinţei care pe păgâni ai înfrânt;
Bucură-te, că toţi idolii i-ai doborât la pământ;
Bucură-te, râvnitor asemenea marelui prooroc Ilie;
Bucură-te, că te-ai adăpat din a lui Hristos apă vie;
Bucură-te, că izvor curgător spre viaţa veşnică te-ai arătat;
Bucură-te, că Duhul Sfânt sălaş în sufletul tău şi-a aflat;
Bucură-te, căci prin har ai biruit omeneştile neputinţe;
Bucură-te, că ai dovedit lumii puterea dreptei credinţe;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 9-lea

Însemnându-te plin de nădejde cu semnul Sfintei Cruci cu a cărei putere ai luptat împotriva tiranului, ţi-ai dat sfântul tău suflet în mâinile lui Hristos şi înălţându-te spre veşnica slavă înveşmântat în porfiră împărătească ţesută din sângiuirile tale, cântai Prea Bunului şi mult milostivului Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei frumos grăitori nu se pricep cum să laude după cuviinţă tăria credinţei tale care a minunat cetele îngereşti, adunarea păgână a înspăimântat şi a dezarmat toate uneltirile diavolilor, iar noi cei binecredincioşi cu duhovnicească îndrăzneală îţi cântăm ţie, Sfinte mucenice Dasie, unele ca acestea:
Bucură-te, rouă sfântă care ai stins focul amăgirii;

Bucură-te, porfiră smerită care ai arătat calea mântuirii;
Bucură-te, trandafir bine mirositor între spinii idoleşti;
Bucură-te, pecete curată a dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, piatră nesfărâmată a creştinătăţii;
Bucură-te, ancoră tare pe înviforata mare a vieţii;
Bucură-te, vas ales al tuturor faptelor bune;
Bucură-te, tămâie bine primită în rugăciune;
Bucură-te, stea nestinsă a vieţii duhovniceşti;
Bucură-te, mlădiţă roditoare prin bunele nădejdi;
Bucură-te, lumină ce sub obroc nu s-a putut ţine;
Bucură-te, zid de scăpare tuturor celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 10-lea

Au luat creştinii în taină Sfintele tale moaşte şi le-au păstrat cu mare cinste şi deseori îngenunchind înaintea lor înălţau către tine rugăciuni fierbinţi, iar tu, ca un apărător nebiruit al celor bine credincioşi, veneai grabnic în ajutorul lor, împlinind cererile cele de folos, pentru care toţi aduceau lui Dumnezeu şi smeritului său ostaş laudă de mulţumire, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

În timpul năvălirii barbarilor cinstitele tale moaşte au fost strămutate în Apus spre a fi ferite de distrugere, dar tu, sfinte mucenice, nu ai încetat niciodată a ocroti şi a ajuta poporul în mijlocul căruia ai trăit, iar noi văzând marea ta milostivire te lăudăm zicând:
Bucură-te, că Sfintele tale moaşte la Ancona au fost duse;
Bucură-te, că în sarcofag de marmură au fost puse;
Bucură-te, că la loc de cinste au fost păstrate;
Bucură-te, că şi acolo ai minunat cu ale tale fapte;
Bucură-te, că acum o parte din Sfintele tale moaşte înapoi au fost aduse;
Bucură-te, că din ele reverşi tuturor minuni nespuse;
Bucură-te, cel slăvit cu dragoste în ţinutul dintre Dunăre şi Mare;
Bucură-te, cel ce ne-ai dăruit Sfintele tale moaşte spre închinare;
Bucură-te, că cei bolnavi la racla ta primesc tămăduire;
Bucură-te, că celor în ispite le dăruieşti izbăvire;
Bucură-te, întărirea celor slabi în credinţă;
Bucură-te, mântuirea celor aflaţi în suferinţă;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 11-lea

Stând înaintea tronului lui Dumnezeu te rogi cu multă smerenie, Sfinte mucenice Dasie, zicând: „Mântuieşte, Doamne, pe toţi cei care m-au pus mijlocitor înaintea slavei Tale, dăruieşte-le harul Tău să-i întărească şi să-i povăţuiască şi le împlineşte toate cererile cele de folos”, pentru care fierbinte rugăciune noi, cei ce-am aflat prin tine izbăvire, îţi înălţăm laudă de mulţumire şi aducem Sfintei Treimi cântarea cea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Inimă plină de milosârdie având, Sfinte mucenice Dasie, nu încetezi a înălţa rugăciuni pentru noi, cei ce alergăm la fierbinte mijlocirea ta, şi întăreşti pururea sufletele noastre cele neputincioase spre a merge pe calea cea strâmtă a mântuirii, pentru care cu mulţumire cântăm ţie:
Bucură-te, că rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu le înalţi;
Bucură-te, cel ce pentru suferinţa fiecărui suflet tresalţi;
Bucură-te, tainică veselie a inimilor deznădăjduite;
Bucură-te, blând mângâietor al sufletelor prigonite;
Bucură-te, îndreptător al celor rătăciţi de la credinţă;
Bucură-te, smerit îndemnător la pocăinţă;
Bucură-te, al celor necredincioşi cu râvnă mustrător;
Bucură-te, asupra sufletelor noastre osârdnic veghetor;
Bucură-te, milostivă întărire a celor neputincioşi;
Bucură-te, apărător al ostaşilor credincioşi;
Bucură-te, înaintea lui Dumnezeu puternic mijlocitor;
Bucură-te, în necazuri grabnic ajutător;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 12-lea

Minuni prea slăvite izvorăsc de la racla cinstitelor tale moaşte, Sfinte mucenice Dasie, tuturor celor ce se închină cu credinţă şi nimeni din cei ce aleargă la tine nu pleacă neajutat, căci având multă îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu, prin rugăciunile tale cele pline de milostivire dăruieşti tuturor tămăduiri trupeşti şi sufleteşti, potoleşti întristările şi viforul patimilor şi reverşi binecuvântări peste toţi cei ce cântă Dumnezeului Celui iubitor de oameni: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Pe pământul dintre Dunăre şi Mare ţi-ai vărsat sângele tău pentru dreapta credinţă, Sfinte mucenice Dasie, şi te-ai arătat floare aleasă în cununa sfinţilor acestor meleaguri, iar noi cântând cinstita ta viaţă laude de acest fel aducem ţie:
Bucură-te, vrednic următor al faptelor Sfântului apostol Andrei;
Bucură-te, cu Sfinţii martiri de la Niculiţel apărător al credinţei;

Bucură-te, împreună cu Sfântul mucenic Emilian de idoli sfărâmător;
Bucură-te, asemenea Sfântului episcop Bretanion în credinţă râvnitor;
Bucură-te, cu Sfinţii Chiril şi Chindeus împreună slăvit;
Bucură-te, cu Sfântul Gherman în ceruri rugător bine primit;
Bucură-te, Sfântului Ioan Casian în înţelepciune următor;
Bucură-te, cu Sfinţii Epictet şi Astion de chinuri răbdător;
Bucură-te, pildă de smerenie asemenea Sfântului Dionisie cel mic;
Bucură-te, cu Sfinţii episcopi Tit şi Efrem în credinţă prea puternic;
Bucură-te, cu toţi Sfinţii Dobrogei în ceruri fierbinte mijlocitor;
Bucură-te, al acestui pământ împreună cu ei puternic apărător;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte mucenice Dasie, prea viteazule pătimitor pentru dreapta credinţă, primeşte acum această rugăciune pe care o aducem ţie, noi nevrednicii, şi dăruieşte sufletelor noastre întărire, neputinţelor tămăduire şi ne păzeşte în viaţa cea pământească nevătămaţi de ispite şi de orice lucru aducător de moarte duhovnicească, pentru ca izbăviţi fiind cu ajutorul tău din viforul acestei lumi, să cântăm cu mulţumire lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Îngerii şi oamenii se minunează de vieţuirea ta, Sfinte Dasie, căci fiind ostaş în pământul Sciţiei Minor cel încreştinat de Sfântul apostol Andrei, te-ai arătat vrednic următor al învăţăturilor şi faptelor sale şi precum acela a propovăduit cuvântul Evangheliei lui Hristos şi tu ai mărturisit prin viaţa şi sfârşitul tău mucenicesc că „Nu putem sluji la doi domni” şi ne-ai îndemnat să ne lepădăm de obiceiurile cele păgâneşti şi de viaţa cea întinată, pentru care laude de acest fel aducem ţie:
Bucură-te, cel ce în cuvintele Evangheliei cu întreaga inimă ai crezut;
Bucură-te, că sământa creştină în pământul cel bun al sufletului tău a căzut;
Bucură-te, că prin mila şi harul lui Dumnezeu minunat a rodit;
Bucură-te, că florile virtuţilor în sufletul tău au înflorit;
Bucură-te, viteaz ostaş care ai ales să porţi lupta cea bună;
Bucură-te, cinstit ostenitor, căci de la Domnul ai primit cunună;
Bucură-te, cel ce prin întreaga ta viaţă ai mărturisit pe Hristos;
Bucură-te, diamant al dreptei credinţe mult luminos;
Bucură-te, că la timpul rânduit ca un soare ai strălucit lumii întregi;
Bucură-te, slujitor vrednic al Soarelui celui mai înainte de veci;
Bucură-te, neînfricat surpător al păgânătăţii;

Bucură-te, laudă prea mărită a creştinătăţii;
Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.

Condacul 1

Mucenicului şi viteazului pătimitor al lui Hristos să-i aducem cu credinţă şi dragoste cuvenită laudă, căci biruind negura păgânătăţii şi uneltirile vrăjmaşului, s-a adus pe sine jertfă bine primită Stăpânului său şi risipind întunericul necunoştinţei, ne-a învăţat să ne păzim de lucrurile cele ucigătoare de suflet, pentru aceea pururea îl fericim zicând: ***Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos.***

După aceea se rosteşte această rugăciune:

Rugăciune

Sfinte mucenice Dasie, care prin viaţa şi sfârşitul tău ai fost slujitor bine plăcut Domnului şi ai primit de la El cununa biruinţei şi veşnica slavă în Împărăţia Cerurilor, nu ne uita pe noi, cei care trăim pe pământ înconjuraţi de mrejele ispitelor şi ale necazurilor de tot felul. Credem cu adevărat că inima ta cea milostivă şi mult iubitoare de oameni tresare la fiecare suspin al sufletelor împovărate şi te rugăm: ridică mâinile tale spre mijlocire, arătând prea dreptului Dumnezeu rănile pe care pentru El le-ai răbdat şi roagă-L să se milostivească spre robii Săi.

Iar noi, cei mult păcătoşi, împărtăşindu-ne din rodul mijlocirilor tale, îţi mulţumim cu dragoste şi recunoştinţă şi te rugăm, Sfinte Dasie, ca cel ce ai primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni, să dăruieşti tămăduire bolilor noastre celor sufleteşti şi trupeşti şi să ne izbăveşti din toate necazurile şi primejdiile.

Dă-ne curaj şi putere, sfinte, pentru a ne mărturisi credinţa cu cuvântul şi cu fapta şi pentru a ne păzi neîntinaţi, asemenea ţie, de părtăşia cu lucrurile cele păgâneşti şi cu toate amăgirile lumii.

Pe cei rătăciţi de la dreapta credinţă adu-i cu rugăciunile tale în sânul Sfintei Biserici, pe necredincioşi luminează-i ca să-L cunoască pe Veşnicul şi Atotbunul Dumnezeu şi întregii lumi dăruieşte-i pace şi binecuvântare.

Sfinte mucenice Dasie, cel ce ai minunat pe îngeri şi pe oameni prin credinţa ta, întăreşte şi credinţa noastră cea slabă şi dăruieşte-i statornicie în vreme de ispite şi prigoane, iar ca cel ce ai primit de la păgâni multe chinuri şi moarte mucenicească, dă-ne şi nouă putere şi răbdare în suferinţele acestei vieţi pământeşti, ca fiind curăţiţi prin ele să intrăm în bucuria Împărăţiei celei fără de sfârşit, unde împreună cu tine, Sfinte Dasie, milostivul nostru ocrotitor, şi cu toţi sfinţii, să slăvim şi să ne închinăm Tatălui Celui fără de început, împreună Unuia Născut Fiului Său şi Prea Sfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Imnografie

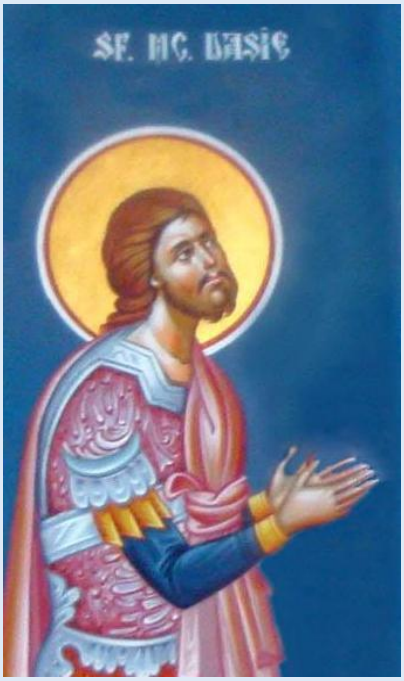

Troparul Sfântului mucenic Dasie din Axiopolis-Cernavodă: Sfinte Dasie, mucenic al lui Hristos, pe tine te laudă obştea credincioşilor din Axiopolis. Că pe tiranul vrăjmaş, cu puterea crucii, cu statornicie în mărturisirea credinţei în Dumnezeu, vitejeşte l-ai călcat, făcându-te pe tine viteaz ostaş al lui Hristos. Că, lepădând păgânătatea, cununa cea adevărată, din mâna lui Hristos ai luat. Pe Acesta roagă-L, prea fericite mucenice Dasie, să mântuiască pe toţi cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Condacul Sfântului nucenic Dasie din Axiopolis-Cernavodă: Pricină de veselie nea venit nouă astăzi pomenindu-te, Sfinte mucenice Dasie, că, într-armându-te dumnezeieşte cu neprihănirea sufletului şi ţinând în cuget rugăciunea cea neîncetată, cu tărie ai biruit taberele vrăjmaşilor, sfinte mucenice, făcătorule de minuni. Roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Sinaxar - Pătimirea Sfântului mucenic Dasie cel din Durostor (Silistra)

Tot în această zi 20 noiembrie), pătimirea Sfântului mucenic Dasie cel din Durostor (Silistra).

Acest sfânt a trăit pe vremea lui Maximian în anii două sute nouăzeci şi opt, aflându-se în cetatea Durostor, care se afla aproape de fluviul Dunării.

În această cetate era obicei să săvârşească elinii în tot anul serbarea zeului lor Cronos. Mai înainte cu treizeci de zile de această serbare, alegeau un ostaş tânăr şi frumos la faţă şi-l găteau spre jertfă. Pe acesta mai întâi îl îmbrăcau împărăteşte, apoi îl îndemnau ca să-şi facă el mai întâi orice poftă a sa şi apoi îl junghiau peste jertfelnicul lui Cronos.

Când a venit rândul să fie jertfit şi ostaşul acesta Dasie, ostaşii cei împreună cu dânsul îl sileau ca să-şi împlinească orice poftă a să.

Iar Dasie şi-a pus în minte un gând foarte bun şi înţelept şi a zis către ei: ***"Fiindcă este să mor, mai bine îmi este să mor pentru Hristos ca un creştin".***

Deci înfăţişat fiind la divanul guvernatorului a mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos.

De aceasta fiind înştiinţat Diocleţian şi Maximian, au adus înaintea lor pe sfântul şi, fiindcă în privelişte a mărturisit buna cinstire, multe chinuri a luat de la ei şi la sfârşit i s-a tăiat capul prin sabie şi aşa a luat fericitul cununa muceniciei.

Viaţa şi pătimirea Sfîntului mucenic Dasie (280 - 320)

Viaţa şi nevoinţele

Dintr-o scurtă inscripţie în limba greacă de la începutul veacului al IV-lea ar reieşi că Tasius (Dasius) a suferit martiriul la Axiopolis (Cernavodă), împreună cu Chiril şi Quindeus sau Cindeus [1]. Se poate ca la Axiopolis, Sfântul Dasie să fi fost numai sărbătorit, deoarece actul său martiric precizează că locul pătimirii a fost în cetatea Durostor [2].

Sfântul Dasie era, aşadar, un soldat roman, din legiunea care staţiona la Dunăre, în provincia Moesia Inferior.

Motivul arestării şi condamnării sale la moarte a fost următorul:

Era obiceiul larg răspândit ca la sărbătoarea Saturnaliilor, foarte populară la romani, să se aleagă la sorţi un rege al Saturnaliilor. După alegere, el se îmbrăca în

---

[1] *Pr. Prof. Ioan Rămureanu, Martiriul Sfântului Dasius, în Actele martirice, Bucureşti, 1982, p. 243-249.*

[2] *Martiriul Sfântului Dasie, XII, 2, ed. P. C. Hristou, Tά μαρτύρια τών άρχαίων, text, introducere, comentarii, Tesalonic, 1978, p. 369; Herbert Musurillo, The Acts oi the Christian Martyrs, Oxford, 1972, retipărită în 1979, p. 278.*

hainele şi cu insignele zeului sărbătorii, având îngăduinţa ca timp de treizeci de zile să se dedea la tot felul de petreceri şi desfrânări, în fruntea unui cortegiu de soldaţi, spre hazul şi desfătarea mulţimii. După trecerea acestui răstimp, cel ales rege era sacrificat, prin aruncare în sus şi, în cădere, era străpuns de săbiile ostaşilor.

Pentru Biserică grav era faptul că până şi unii dintre credincioşii Evangheliei luau parte la sărbătoarea Saturnaliilor, ceea ce constituia un rău exemplu pentru creştinii evlavioşi.

Actul martiriului Sfântului Dasie arată că unii, „deşi se numesc creştini, merg cu pompă măreaţă, schimbându-şi firea lor şi se îmbracă în chipul şi înfăţişarea diavolului. Îmbrăcaţi în piei de capră, schimbându-şi înfăţişarea, ei se leapădă de chipul cel bun în care s-au renăscut (prin Taina Botezului) şi reiau chipul cel rău în care s-au născut .” [3]

Sfântul Dasie, ostaş creştin, a fost ales prin sorţi rege al Saturnaliilor. El însă s-a socotit ostaş al Domnului Iisus Hristos şi s-a opus cu tărie să îndeplinească acest nelegiuit obicei. „Căci, cugeta el, de mă voi îngriji în aceste treizeci de zile ale acestui deşert şi neruşinat obicei, de cinstirea demonilor, pe care credinţa creştinilor o dispreţuieşte şi o opreşte, mă dau pe mine însumi pieirii veşnice (…). Căci ce-mi va folosi mie dacă, după cele treizeci de zile, sfârşindu-se urâtele şi necuratele jocuri ale lui Cronos (Saturn), voi fi dat sabiei (…), iar după trecere voi fi aruncat în focul cel veşnic? Este mai bine pentru mine să sufăr puţinele chinuri şi munci pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, iar după moarte să moştenesc viaţa cea veşnică, împreună cu toţi sfinţii ”.

S-a hotărât apoi ziua în care fericitul Dasie trebuia să fie adus de ostaşi pentru a săvârşi măreaţa sărbătoare a lui Cronos, spre bucuria şi distracţia lor.

Dar neînfricatul creştin a spus soldaţilor care-l constrângeau: ***„Fiindcă mă siliţi la această întinăciune, este mai bine pentru mine să fiu jertfă de bună voie Domnului Hristos, decât să mă jertfesc idolului vostru ”.***

---

[3] *Martiriul Sfântului Dasius, III, 2, ed. P.C. Histou, p. 361 şi ed. H. Musurillo, p. 274 ; Pr. prof. I. Rămureanu, ibidem, p. 242-249.*

Auzind acestea, slujitorii fărădelegii l-au închis îndată într-o temniţă întunecoasă, iar a doua zi l-au scos din închisoare şi l-au dus la pretoriul legatului roman, Bassus.

Iar acesta l-a întrebat de ce stare este şi cum se numeşte. ***„Sunt, după stare, ostaş (…), a răspuns fericitul Dasie, iar numele meu cel ales este cel de creştin, şi după numele meu pus de părinţi mă numesc Dasie”.***

Legatul Bassus i-a poruncit să se închine chipurilor împărăteşti care le asigură pacea, dau ostaşilor leafa şi se îngrijesc în fiecare zi de binele tuturor.

Iar fericitul Dasie a răspuns: ***„Eu ţi-am spus şi-ţi spun că sunt creştin şi nu slujesc împăratului pământesc, ci Împăratului ceresc şi primesc darul Lui, trăiesc din harul Lui şi mă îmbogăţesc din negrăita Lui iubire de oameni”.***

Stăpânitorul a stăruit, îndemnându-l pe Dasie să se roage chipurilor împăraţilor pe care nu numai romanii, ci şi popoarele barbare le adoră şi slujesc lor.

Alesul lui Hristos însă a repetat hotărât şi cu curaj***: „Eu mărturisesc că sunt creştin, precum am arătat adeseori, şi nu mă supun nimănui altuia decât Unuia, Curatului şi Veşnicului Dumnezeu: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Cel în trei nume şi feţe, dar de o singură fiinţă. Iată, pentru a treia oară mărturisesc cu glasul credinţa în Sfânta Treime, pentru că, întărit fiind printr-Însa, biruiesc şi nimicesc îndată nebunia diavolului ”.***

Neînţeleptul conducător n-a luat seama la mărturisirea Sfântului Dasie că este creştin şi deşi a voit la început să-l cruţe de pedeapsa tăierii capului, l-a îndemnat din nou să jertfească chipurilor împăraţilor.

Iar fericitul şi smeritul atlet al lui Hristos s-a împotrivit cu cuvintele: ***„Fă ceea ce ţi s-a poruncit de către necredincioşii şi necuraţii împăraţi. Căci eu păstrez credinţa pe care am făgăduit-o Dumnezeului meu o dată pentru totdeauna s-o păstrez şi o păstrez şi mă străduiesc cu tărie să rămân în această mărturisire a mea. Iar ameninţările tale nu pot să mă schimbe de la această alegere”.***

Dregătorul i-a dat apoi un răgaz de două ore, ca să se mai gândească şi să aleagă viaţa.

Iar fericitul Dasie i-a răspuns: ***„Ce nevoie este de un răgaz de două ore? Ţi-am arătat voinţa şi alegerea mea când am spus: Fă ceea ce voieşti, căci eu sunt***

creştin. Dispreţuiesc pe împăraţi şi mărirea lor, pe care o privesc cu dispreţ, ca după despărţirea de această viaţă, să pot trăi viaţa de dincolo”.

Atunci legatul Bassus, văzând stăruinţa lui în credinţa Domnului nostru Iisus Hristos, a poruncit să fie supus la multe alte chinuri şi în cele din urmă a dat hotărârea să i se taie capul.

Pe când neînfricatul ostaş al Împăratului ceresc mergea spre slăvita lui mucenicie, un oarecare slujitor purta înaintea alaiului necuratul vas pentru tămâierea zeilor. Şi fiindcă îl sileau să aducă jertfă spurcaţilor zei, fericitul Dasie, luând acele vase de tămâiere, a împrăştiat tămâia lor şi a răsturnat idolii cei fără de glas şi necuraţi ai păgânilor, aruncându-i la pământ; şi-a însemnat apoi fruntea cu semnul Sfintei Cruci a lui Hristos, cu puterea Căruia s-a luptat neclintit împotriva diavolului.

Sfântul martir Dasie s-a săvârşit din viaţă, în cele din urmă, prin tăierea capului la 20 ale lunii noiembrie, în ziua de vineri, fiind lovit cu sabia de către călăul Anicet Ioan. [4]

Moaştele Sfântului martir Dasie au rămas până la 579 la Durostor (Silistra), când, din cauza năvălirii avarilor, au fost duse la Ancola, în Italia şi aşezate cu mare cinste în biserica Sfântului Chiriac, din acel oraş.

Inscripţia greacă păstrată pe sarcofagul său, de multe veacuri gol, aminteşte cu precizie: „Aici zace Sfântul martir Dasie, adus din Durostor ” [5].

Pomenirea lui se face la 20 noiembrie şi la 18 iulie.

Autor: Pr. Prof. Dr. Ioan I. Rămureanu

(n.r. anii vieţii Martirului Dasie sunt indicaţi cu o mare aproximaţie cunoscându-se doar că a trăit la începutul secolului IV, pe când data martirizării de 20 noiembrie este indicată expres.)

---

[4] *Pentru Martiriul Sfântului Dasie, vezi ediţia P.C. Hristou, ibidem, text în limba greacă veche cu traducere în limba greacă modernă, p. 358-369. Traducere românească la Pr. prof. I. Rămureanu, Acte martirice, p. 241-251. Sfântul Dasie era sărbătorit şi la Axiopolis (Hinog, Cernavodă), la 5 august, la 4 şi la 18 octombrie, cum menţionează Martyrologium Hieronytnianum, t. II, pars prior, p. 101 şi t. II, pars posterior, Bruxelles, 1931, p. 418; 540, 561. G*

[5] *. Mercati, Per la storia dellurna di S. Dasio martire, în vol. Opere minori, Vatican, 1936, p. 318-336.*

Sursă: Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, Sfinţi români şi apărători ai Legii strămoşeşti, E.I.B.M.B.O.R., Bucureşti, 1987, p. 147-150, Sfântul mucenic Dasie via http://www.sfintiromani.ro/ro/pagina/218/noiembrie_dasie_viata.html.

Viaţa Sfântului mucenic Dasie - martir al Scythiei Minor

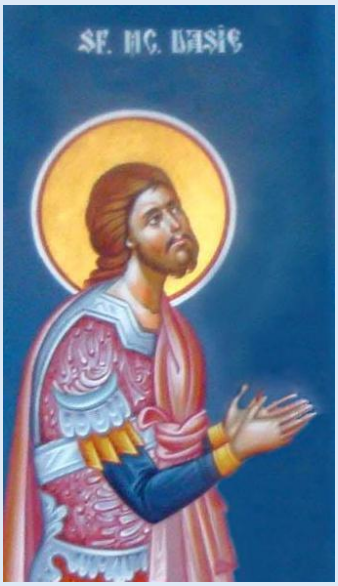

În lumea romană păgână, decăzută, plină de idoli şi zei care aveau înclinaţii spre slăbiciuni şi păcate, creştinismul şi desăvârşirea pe care acesta o propovăduia au întâlnit numeroase împotriviri şi prigoane.

Cea mai cruntă persecuţie anticreştină a fost cea din timpul împăratului Diocleţian (284-305), în timpul căruia au început dărâmarea locaşurilor de cult creştine, interzicerea adunărilor creştine şi arderea cărţilor sfinte, apoi arestarea clericilor creştini şi uciderea celor care refuzau să se lepede de credinţa creştină, iar în final a fost declanşat un război total şi cumplit împotriva Bisericii creştine.

Un mare număr de martiri au pătimit atunci pe teritoriul Scythiei Minor - la Tomis, Axiopolis, Noviodunum, Dinogeţia, Durostorum ş.a. Cu excepţia câtorva dintre aceşti martiri, ale căror sfinte oseminte se păstrează spre cinstirea lor, din cauza numeroaselor migraţii, războaie şi pustiiri care au trecut de-a lungul timpului peste pământul Dobrogei.

Una dintre excepţiile fericite din acest punct de vedere este însă Sfântul mucenic Dasie, ale cărui sfinte moaşte au fost duse în Apus spre apărare de năvălirea avarilor încă din secolul al Vl-lea şi în acest fel s-au păstrat până astăzi.

Sfântul mucenic Dasie a trăit în secolele III-IVd.H., fiind soldat în armata romană, în Legiunea XI Claudia care staţiona la Dunăre încă din secolul al II-lea.

Numele de „Dasius" dovedeşte originea sa geto-dacică şi înseamnă „miel”, cuvânt care s-a păstrat într-o formă uşor schimbată -„daşu”, dar cu aceeaşi semnificaţie, până în prezent.

Arestarea şi condamnarea la moarte a Sfântului mucenic Dasie este legată de sărbătoarea Saturnaliilor - o sărbătoare păgână care se celebra în Imperiul Roman timp de şapte zile în fiecare an - la început între 17 şi 24 decembrie, apoi între 1 şi 8 ianuarie - în cinstea zeului timpului numit de romani Saturn, iar de greci Cronos. În timpul Saturnaliilor, orice muncă înceta. În amfiteatre aveau loc lupte între gladiatori, spectacole de circ, curse de cai, iar pe străzi se desfăşura dansul orgiilor satumale. În aceste zile, moralitatea devenea un concept cu totul relativ, fiecare săvârşind nelegiuirile pe care le dorea.

Soldaţii nu făceau excepţie de la această distracţie, ci dimpotrivă. Era obiceiul să aleagă prin tragere la sorţi ca „rege al Saturnaliilor" pe unul dintre ei care, îmbrăcat în hainele zeului Saturn şi escortat de camarazii săi, putea petrece liber în pu-blic, împlinindu-şî orice dorinţă şi imitând pentru treizeci de zile excesele şi desfrâul zeului sacrificat pe altarul zeităţii sărbătorite.

Creştinismul a respins categoric şi a militat cu cele mai diferite mijloace persuasive pentru înlăturarea din viaţa socială a sărbătorii păgâne şi sângeroase a lui Cronos. Evoluţia mentalităţii generale se realiza însă lent. Pentru Biserica creştină din acele timpuri era dureros faptul că, fiind o sărbătoare atât de vestită şi de bine înrădăcinată în tradiţia romană, şi unii dintre credincioşii Evangheliei lui Hristos participau la ea.

Chiar în actul martiric al Sfântului mucenic Dasie se arată că „unii, deşi se numesc creştini, merg cu pompă măreaţă, schimbându-şi firea lor şi se îmbracă îh chipul şi înfăţişarea diavolului. Îmbrăcaţi cu piei de capre, schimbându-şi înfăţişarea, ei se leapădă de chipul cel bun în care s-au renăscut prin Taina Botezului şi reiau chipul cel rău în care s-au născut.”

Însă după purtarea de grijă a lui Dumnezeu, care nu doreşte pierderea nici unui suflet, în anul 304, cu ocazia sărbătorii Saturnaliilor, s-a întâmplat un lucru menit să trezească inimile amorţite sau adormite în noaptea necunoştinţei, dovedindu-le creştinilor cât de potrivnică este această sărbătoare lui Dumnezeu şi arătându-le că „nu pot sluji la doi domni”, ci trebuie să ia hotărârea de a merge pe calea Evangheliei fără a face astfel de compromisuri tradiţiilor păgâne.

La 17 noiembrie 304, prin tragere la sorţi, rege al Saturnaliilor a fost ales ostaşul Dasie, care însă s-a opus cu îndârjire la alegerea sa, zicând întru sine:„De mă voi îngriji de aceste treizeci de zile ale acestui deşert şi neruşinat obicei de cinstire a romanilor, pe care credinţa creştină o dispreţuieşte şi o opreşte, mă dau pe mine însumi pieirii veşnice”. “Aprins de râvnă sfântă", după cum mărturiseşte actul său martiric, şi ştiind că după acele zile de petreceri deşarte şi trecătoare, va fi aruncat îh focul cel veşnic, Sfântul Dasie a zis că „Este mai bine pentru mine să sufăr puţinele chinuri şi munci pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, iar după moarte să moştenesc viata cea veşnică împreună cu toti sfinţii".

Şi socotindu-se a fi ostaş al Domnului Hristos a mărturisit cu toată tăria că este creştin în plină perioadă a persecuţiilor, spunând că preferă sa fie adus el însuşi ca jertfă lui Hristos decât să împlinească păgânescul ritual al Saturnaliilor.

Auzind acestea, soldaţii l-au închis îndată îhtr-o temniţă întunecoasă, iar a doua zi l-au scos de acolo şi l-au dus sub escortă la pretoriul legatului roman Bassus spre a fi judecat.

Însă neînfricatul Dasie a mărturisit că este creştin şi a respins cu tărie toate încercările aceluia de a-l face să cinstească chipurile împăraţilor şi să se închine zeului Saturn.

Fiind întrebat de ce stare este şi cum se numeşte, sfântul a răspuns: “După stare, sunt soldat. După numele cel ales sunt creştin, iar după cei pus de părinţii mei mă numesc Dasius".

Legatul Bassus i-a poruncit să se închine chipurilor împăraţilor, care le asigură pacea, dau ostaşilor leafă şi se îngrijesc în fiecare zi de binele tuturor, dar Sfântul Dasie s-a împotrivit cu cuvintele: „Eu ţi-am spus şi îţi spun că sunt creştin şi nu slujesc împăratului pământesc, ci Împăratului celui ceresc şi primesc darul Lui, trăiesc din harul Lui şi mă îmbogăţesc din negrăita Lui iubire de oameni.”

Stăpânitorul a stăruit, îndemnându-l pe Sfântul Dasie să se roage chipurilor împăraţilor pe care nu numai romanii, ci şi popoarele barbare le adoră şi slujesc lor.

Alesul lui Hristos însă a repetat hotărât şi cu curaj: „Eu mărturisesc că sunt creştin, precum am arătat adeseori, şi nu mă supun nimănui altuia decât unuia, curatului şi veşnicului Dumnezeu, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, cel în trei nume şi fete, dar de o singură fiinţă, iată pentru a treia oară mărturisesc cu glasul credinţa în Sfânta

Treime pentru că, întărit fiind printr-însa, biruiesc şi nimicesc îndată nebunia diavolului.”

Vrând să-i cruţe viaţa, legatul Bassus l-a îndemnat încă o dată să jertfească chipurilor împăraţilor, dar Sfântul Dasie a răspuns cu tărie: “Tu fă ceea ce ţi s-a poruncit de către necredincioşii împăraţi. Căci eu îmi păstrez credinţa mea pe care am făgăduit-o Dumnezeului meu, o dată pentru totdeauna, s-o păstrez şi o păstrez, şi cred cu putere şi tărie să rămân în această mărturisire a mea. Iar ameninţările tale nu pot să mă schimbe de la această alegere".

Văzând hotărârea sfântului de a rămâne creştin, legatul Bassus îi oferă un răgaz de două ore ca să se mai gândească şi să aleagă viaţa, oferindu-i şi slava pământească, dar Sfântul Dasius îi arată din nou voinţa şi alegerea sa spunându-i: „Ce nevoie este de un răgaz de două ore? Ţi-am arătat voinţa şi alegerea mea spunând: fă ceea ce voieşti, căci sunt creştin. Îi dispreţuiesc şi pe împăraţi şi mărirea lor şi o privesc cu scârbă, ca după despărţirea din această viaţă să pot trăi viaţa de dincolo!"

Atunci legatul Bassus, văzând stăruinţa lui în credinţa creştină, a poruncit să fie supus la multe chinuri, sperând să reuşească prin ele ceea ce n-a putut nici cu făgăduinţa măririlor pământeşti, nici cu ameninţările. În cele din urmă, fiindcă a persistat în alegerea sa, sfidând prin mărturia credinţei sale porunca împăratului şi cultul zeităţii păgâne, dregătorul a dat poruncă să i se taie capul.

Pe când neînfricatul ostaş al împăratului ceresc păşea cu curaj spre locul de execuţie, un oarecare slujitor idolesc mergea înaintea lui cu vasul de tămâiere, tot silindu-l să aducă jertfă împăraţilor. Atunci Sfântul Dasie a luat cu mâna sa vasele, a împrăştiat tămâia din ele, a răsturnat la pământ idolii cei nelegiuiţi ai păgânilor şi s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci a lui Hristos cu puterea căreia a luptat împotriva tiranului, păstrând până la sfârşit, cu preţul vieţii, credinţa în singurul Dumnezeu adevărat.

I s-a tăiat capul de către călăul Anicet Ioan, la trei zile după alegerea sa ca „rege al Saturnaliilor”, într-o zi de vineri, 20 noiembrie 304, la ora patru.

Locul martiriului său este după unii istorici cetatea Durostorum (Silistra), aşa cum de altfel precizează şi actul său martiric, iar după alţi istorici cetatea Axiopolis (Cernavodă), unde Sfântul Dasie era foarte mult cinstit, având trei zile de prăznuire pe an şi unde s-a descoperit o bayilica şi o inscripţie în care acest sfânt este amintit alături de alţi doi mucenici: Chiril şi Chindeus.

Sfintele moaşte ale fericitului mucenic al lui Hristos au fost păstrate la Durostorum până în anul 579 când, din cauza năvălirii avarilor, au fost mutate la Ancona, în Italia, unde se păstrează până azi, în biserica Sfântul Cyriacus.

Pe sarcofagul său se găseşte inscripţia grecească: „Aici zace Sfântul martir Dasios, adus din Dorostor”.

În anul 2003, o parte din moaştele Sfântului Dasie au fost readuse la Durostorum (Silistra), în Bulgaria.

La data de 6 iulie 2006 o părticică din moaştele acestui sfânt martir al Scythiei Minor au fost dăruite Mănăstirii Sfântul Ioan Botezătorul - Lipniţa (jud. Constanţa), având şi hramul Sfântului mucenic Dasie (20 noiembrie), aflată pe actualul drum care uneşte vechile cetăţi Durostorum şi Axiopolis, aşa încât şi românii să se poată închina acestui Sfânt mucenic al Dobrogei.

Sfântul Dasie a arătat astfel că sfinţii nu cunosc graniţe, ci îi unesc şi azi, ca şi acum două mii de ani, pe creştinii evlavioşi în jurul sfintelor lor trupuri mult pătimitoare, întărind credinţa şi dăruind tămăduire sufletească şi trupească tuturor celor care le cer ajutorul.

Îngenunchind lângă moaştele Sfântului mucenic Dasie să mulţumim Domnului pentru marea binefacere de a ne fi născut creştini şi într-o ţară sfinţită cu sângele atâtor martiri şi cu lacrimile atâtor cuvioşi şi să ne rugăm Lui să ne întărească credinţa şi să ne dăruiască dragostea şi puterea de a păşi şi noi pe urmele lor, mărturisind cu cuvântul şi cu fapta Ortodoxia şi trăind-o la adevărata ei valoare.

Sursa:
https://manastirealipnita.com/despre-manastire/sfintii-ocrotitori/sf-dasie/viata-sfantului-mucenic-dasie-martir-al-scythiei-minor/

Sfântul mucenic Dasie (20 noiembrie) [6]

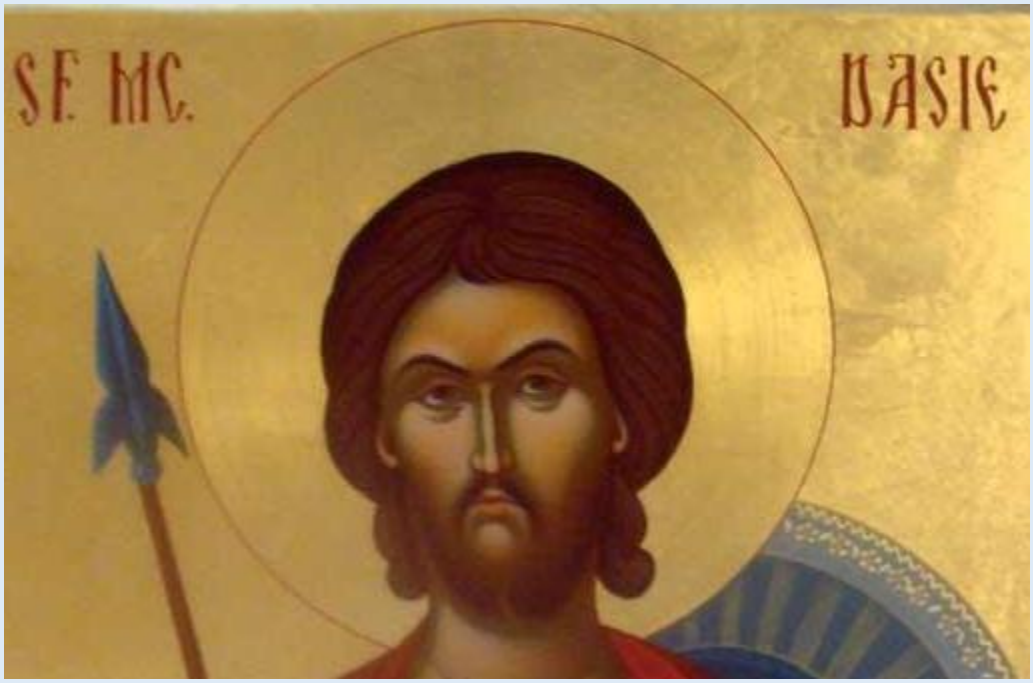

Acesta era soldat în armata romană, şi făcea parte din legiunea care staţiona la Dunăre, în provincia Moesia Inferior. El a fost arestat şi condamnat la moarte, iar martiriul se pare că l-a suferit la Axiopolis (Cernavodă), împreună cu alţi doi martiri. [7] Este însă posibil ca aici el să fi fost numai sărbătorit, deoarece actul său martiric precizează că locul pătimirii a fost cetatea Durostor. [8]

La romani era un obicei ca de sărbătoarea Saturnaliilor, foarte populară la romani, să se aleagă la sorţi un rege al Saturnaliilor, care, după alegere, trebuia să se îmbrace cu hainele şi insignele zeului sărbătorii, după care timp de 30 de zile avea dreptul să se dedea la tot felul de petreceri şi desfrânări, în fruntea unui cortegiu de soldaţi. După trecerea acestui timp, cel ales rege era sacrificat, prin aruncare în sus, în cădere fiind străpuns de săbiile ostaşilor.

În urma tragerii la sorţi, Dasie a fost ales rege al Saturnaliilor, Dar el s-a opus cu îndârjire la alegerea sa, socotindu-se ostaş al Domnului Iisus Hristos, arătând că acest obicei nu aduce nici un folos sufletesc, ci mai degrabă pierzanie.

---

[6] *Pr. Prof Dr. Ioan Rămureanu, Sfântul mucenic Dasie, în vol. „Sfinţi români şi apărători…”, ed. cit. , p.147.*

[7] *Idem, Martiriul Sfântului Dasie, în vol. „Actele martirice”, Bucureşti, 1982, p. 243-249.*

[8] *C. Hristou, Martiriul Sfântului Dasie, ed. I, , apud Pr. Prof Dr. Ioan Rămureanu,op. cit. , p. 147.*

Auzind acestea, slujitorii fărădelegii l-au închis îndată într-o temniţă întunecoasă, iar a doua zi l-au scos de acolo şi l-au dus, legat, la pretoriul legatului roman, Bassus. Acolo, legatul i-a poruncit să se închine chipurilor împărăteşti care asigură pacea, dau ostaşilor leafa şi se îngrijesc în fiecare zi de binele tuturor. Dar Sfântul a răspuns că el nu slujeşte împăratului pământesc, ci Celui Ceresc. Cu toate înduplecările, şi concesiile făcute de Bassus lui Dasie, acesta nu s-a lepădat de credinţa creştină, mărturisind că mai bine primeşte chinuri şi moarte decât lepădarea de creştinism.

Atunci legatul văzând neclintirea lui Dasie, a poruncit ca acesta să fie supus mai multor chinuri, iar în cele din urmă să i se taie capul. Când Sfântul mergea către mucenicie, un oarecare slujitor mergea înaintea cortegiului cu un vas în care se aducea tămâie zeilor, vas pe care Dasie l-a răsturnat şi a împrăştiat tămâia, după care şi-a însemnat fruntea cu semnul Sfintei Cruci a lui Hristos. Aşa şi-a dat viaţa în mâinile Domnului acest neînfricat ostaş al lui Hristos. Tăierea capului său a avut loc în ziua de 20 a lunii noiembrie, într-o zi de vineri.

Moaştele Sfântului Dasie au rămas până în anul 579 la Durostor (Silistra), iar de acolo au fost duse în Italia, la Ancola, din cauza năvălirii avarilor. La Ancola au fost aşezate cu mare cinste în biserica Sfântului Chiriac, iar inscripţia greacă, păstrată pe racla sa, aminteşte cu precizie faptul că Sfântul Dasie a fost „adus din Durostor”.

Sfântul mucenic Dasie - Sfinte moaște

Părticele din moaștele Sfântului se află la:

⇒ Biserica "Sfântul Cyriacus", Ancona (Italia);

⇒ Mănăstirea Lipnița, Comuna Lipnița, jud. Constanța, tel.: 0241 856 625;

⇒ Șinca Veche-Schitul Sfântul Nectarie.

Racla cu părticele din Sfintele moaște aflată la Mănăstirea Lipnița

Teodor Danalache - Sfântul mucenic Dasie

Sfântul mucenic Dasie este prăznuit pe 20 noiembrie. A fost soldat în armata romană, făcând parte din legiunea care staţiona la Dunăre, în provincia Moesia Inferior. Pentru credinţa lui, Sfântul Dasie a fost arestat şi condamnat la moarte, fiind martirizat în cetatea Axiopolis (Cernavodă), împreună cu alţi doi martiri.

Sfântul mucenic Dasie

Sfântul Mucenic Dasie a trăit în cadrul secolelor III-IV, fiind soldat în armata romană, în legiunea XI Claudia, care staţiona la Dunăre, încă din secolul al II-lea. Numele sfântului, de origine geto-dacică, înseamnă "miel". Pentru credinţa lui în Hristos, sfântul a fost arestat şi condamnat la moarte, ca urmare a sărbătorii păgâne a Saturnaliilor.

Saturnaliile erau o sărbătoare păgână foarte renumită în Imperiul Roman, aceasta fiind închinată zeului timpului Saturn, pe care grecii îl numeau Cronos. Sărbătoarea se întindea pe şapte zile, mai întâi între 17-24 decembrie, iar mai apoi între 1-8 ianuarie. În această săptămână nu se muncea, aveau loc multe spectacole publice (lupte, gladiatori, circ, curse), se dansa fără ruşine şi se desfrâna. În tot acest timp, fiecare cetăţean roman putea să-şi dea frâu liber patimilor şi poftelor.

Tot în cadrul acestei sărbători păgâne mai avea loc şi un ritual special, în cinstea zeului Saturn. Se trăgea la sorţi un soldat, care era desemnat "rege al Saturnaliilor". Vreme de treizeci de zile, acest "rege" umbla îmbrăcat în hainele zeului Saturn şi putea săvârşi orice exces şi desfrânare, chiar în public, spre amuzamentul mulţimii. Mai apoi însă, "regele" era jertfit pe altarul idolesc al zeului Saturn.

În data de 17 noiembrie 304, prin rânduiala lui Dumnezeu, drept "rege" al sărbătorii păgâne a fost ales soldatul roman Dasie. Potrivit documentului care consemnează martiriul acestui sfânt, el a refuzat încă dintru început participarea la această sărbătoare, zicând: "De mă voi îngriji de aceste treizeci de zile ale acestui deşert şi neruşinat obicei de cinstire a romanilor, pe care credinţa creştină o dispreţuieşte şi o opreşte, mă dau pe mine însumi pieirii veşnice. Este mai bine pentru mine să sufăr puţinele chinuri şi munci pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, iar după moarte să moştenesc viaţa cea veşnică, împreună cu toţi sfinţii."

Umplându-se de mânie, ceilalţi soldaţi l-au luat pe Sfântul Dasie şi l-au aruncat într-o temniţă. A doua zi, ei l-au luat pe sfânt şi l-au dus la judecată, înaintea dregătorului roman Bassus.

Fiind întrebat de nume, sfântul a zis: "După stare, sunt soldat. După numele cel ales, sunt creştin, iar după cel pus de părinţii mei, mă numesc Dasius."

Dregătorul s-a străduit din toate puterile să-l întoarcă pe sfânt, de la credinţa în Hristos, spre închinare la idoli făcuţi de mâini omeneşti.

În cele din urmă, Sfântul Dasie a mărturisit, zicând: "Eu ţi-am spus şi îţi spun că sunt creştin şi nu slujesc împăratului pământesc, ci Împăratului celui Ceresc şi primesc darul Lui, trăiesc din harul Lui şi mă îmbogăţesc din negrăita Lui iubire de oameni. Eu mărturisesc că sunt creştin, precum am arătat adeseori, şi nu mă supun nimănui altuia decât Unuia, curatului şi veşnicului Dumnezeu: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, cel în trei nume şi feţe, dar de o singură fiinţă. Iată, pentru a treia oară

mărturisesc cu glasul credinţa în Sfânta Treime pentru că, întărit fiind printr-Însa, biruiesc şi nimicesc îndată nebunia diavolului."

Nevrând să-l omoare pe sfânt, dregătorul i-a zis că, dacă refuză cinstea de a fi numit "zeu" al sărbătorii păgâne, măcar să jertfească chipurilor împăraţilor, care şi ei erau socotiţi zei.

La aceasta, sfântul a spus: "Tu fă ceea ce ţi s-a poruncit de către necredincioşii împăraţi. Căci eu îmi păstrez credinţa mea, pe care am făgăduit-o Dumnezeului meu, o dată pentru totdeauna, s-o păstrez şi o păstrez, şi cred cu putere şi tărie să rămân în această mărturisire a mea. Iar ameninţările tale nu pot să mă schimbe de la această alegere."

Vrând să-l mai îngăduie vreo două ceasuri, sperând că se va răzgândi, dregătorul a primit de la sfânt următorul răspuns: "Ce nevoie este de un răgaz de două ore? Ţi-am arătat voinţa şi alegerea mea, spunând: Fă ceea ce voieşti, căci sunt creştin. Îi dispreţuiesc şi pe împăraţi şi mărirea lor şi o privesc cu scârbă, ca după despărţirea din această viaţă să pot trăi viaţa de dincolo!"

După multe chinuri, Sfântului Dasie i s-a tăiat cinstitul cap, de către călăul Anicet Ioan, în ziua de 20 noiembrie 304, în cetatea Durostorum (Silistra) sau în cetatea Axiopolis (Cernavodă). În cetatea Axiopolis, vrednicul Dasie era prăznuit de trei ori pe an, tot în acest loc fiind descoperită şi o basilică veche, unde acesta era pomenit alături de Sfinţii mucenici Chiril şi Chindeu.

Moaştele Sfântului Dasie au rămas în cetatea Silistra (Durostor) până în anul 579, când au fost duse în localitatea Ancola, din Italia, spre a fi păzite de năvălirea avarilor. Odată ajunse acolo, ele au fost aşezate cu mare cinste în Biserica Sfântului Chiriac, iar inscripţia greacă, păstrată pe racla sfântului, mărturiseşte: "Aici zace Sfântul martir Dasios, adus din Durostor." În anul 2003, o parte din moaştele Sfântului Dasie au fost readuse în Silistra, Bulgaria.

În data de 6 iulie 2006, din mila lui Dumnezeu, Înalt Preasfinţitul Ilarion, mitropolitul din Silistra (Bulgaria) a dăruit Mănăstirii Lipniţa o părticică din mâna Sfântului mucenic Dasie. Racla cu cinstitele sale moaşte se află aşezată, cu multă evlavie, în paraclisul închinat lui.

CRESTINORTODOX.RO

20 noiembrie/3 decembrie - Pomenirea Sfântului mucenic Dasie din Durostorum (Silistra)

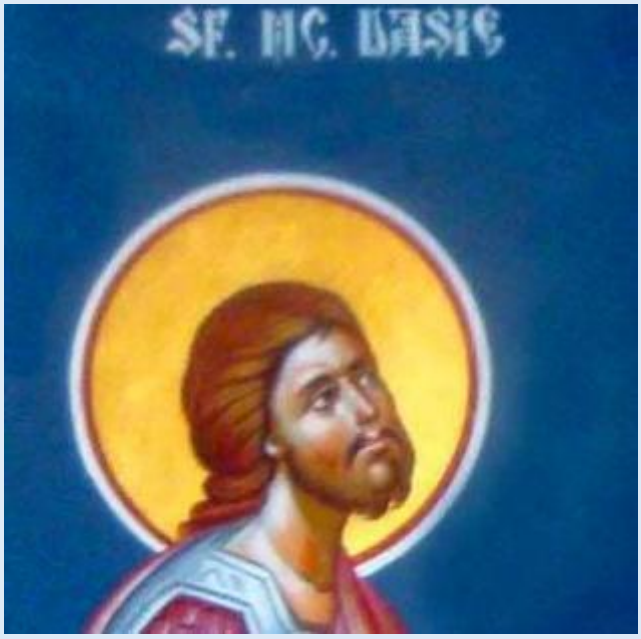

Sfântul Dasie, mielul lui Hristos

Treizeci de zile de desfrâu şi îndestulare şi apoi moartea, sau moarte martirică şi apoi viaţa veşnică în Hristos? Pusă astfel, prin prisma credinţei creştine, întrebarea poate avea un singur răspuns. Însă păgânii primelor secole ar fi ales cu mândrie prima variantă. Închinată zeului timpului, Saturn (denumirea romană) sau Cronos (denumirea greacă), sărbătoarea Saturnaliilor era ţinută de către romani, în fiecare an, în noiembrie - decembrie sau ianuarie şi ţinea 7 zile (după unii istorici) sau 30 de zile (după alţii), timp în care nimeni nu avea voie să muncească ci doar să se distreze - orice ar fi însemnat. Soldaţii aveau şi ei libertate de distracţie, iar din rândul acestora se alegea, trăgându-se la sorţi, un rege sau un înlocuitor uman al zeului Saturn care, îmbrăcat în hainele zeului pe care îl reprezenta, era practic servit de toată lumea cu orice îşi putea dori. Acest rege era dus apoi ofrandă chiar zeului Saturn, la încheierea sărbătorii.

Tânărul soldat în Legiunea XI Claudia de la Dunăre, Dasie (Tasios în limba greacă - secolele III-IV după Hristos), a ajuns să fie ales rege al Saturnaliilor (în anul 304), însă a refuzat, mărturisindu-şi credinţa, fiind arestat din această pricină şi dus la pretoriul legatului roman Bassus, pentru judecată.

assus judecandu-l pe Sfântul mucenic Dasie

Actul martiric arată că Dasius a mărturisit credinţa creştină şi nu a acceptat nici propunerea lui Bassus de a se mai gândi, ci a cerut să fie judecat asemeni oricărui creştin. Supus la chinuri, tânărul a arătat tuturor hotărârea sa neclintită, a răsturnat idolii şi vasele lor de tămâiere, iar înainte de a-i fi tăiat capul, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, dându-se pe sine lui Hristos.

Conform aceluiaşi act, călăul Anicet Ioan i-a tăiat capul, la numai trei zile după alegerea Sfântului ca „rege al Saturnaliilor”, într-o zi de vineri, 20 noiembrie 304, la ora patru.

Martiriul Sfântului mucenic Dasie

Locul martiriului: cetatea Durostorum (Silistra), însă mai mulţi istorici consideră că în cetatea Axiopolis (Cernavodă) s-au petrecut evenimentele. Aici Sfântul Dasie era cinstit în mod deosebit, având trei zile de prăznuire pe an, iar în zona Cernavodă s-a descoperit o Biserică închinată lui şi o inscripţie în care acest Sfânt este amintit alături de mucenicii Chiril şi Chindeus.

Punerea în mormânt a Sfântului mucenic Dasie

Sfintele sale moaşte au fost păstrate la Durostorum până în anul 579 când, din cauza atacului avarilor, au fost duse la Ancona, în Italia, nu se ştie exact în care biserică, însă în prezent sicriul se găseşte în Biserica Sfântul Cyriacus (Ancona, Italia). Inscripţia în limba greacă: „Aici zace Sfântul martir Dasios, adus din Durostor”, certifică prezenţa moaştelor Sfântului.

Moaştele Sfântului mucenic Dasie care se păstrează în Silistra, Bulgaria

Biserica unde se păstrează moaștele Sfântului mucenic Dasie, Silistra, Bulgaria

Din anul 2003, o parte din moaştele Sfântului Dasie au fost readuse la Durostorum (Silistra), în Bulgaria, iar la 6 iulie 2006 o părticică din Sfintele Moaşte au fost dăruite Mânăstirii Sfântul Ioan Botezătorul - Lipniţa (jud. Constanţa), cu hramul Sfântului mucenic Dasie.

O altă părticică din moaştele Sfântului se găseşte racla din naosul Mănăstirii Sfinţii Voievozi din Slobozia.

Sfântul Dasie este prăznuit în fiecare an la înaintepraznuirea Intrării în Biserică a Maicii Domnului (20 noiembrie), alături de Sfântul Grigorie Decapolitul (cu Sfintele moaşte la Mânăstirea Bistriţa Vâlceană) şi Sfântul Proclu, patriarhul Constantinopolului.

Conform lingviştilor, numele de „Dasius" arată originea sa geto-dacică, cuvântul însemnând „miel".

Sursa: www.stiri.lacasuriortodoxe.ro

Alexandru Briciu - Sfântul mucenic Dasie, ostaşul lui Hristos

La 20 noiembrie, Biserica pomeneşte pe Sfântul mucenic Dasie, străromân martirizat în Sciţia mică (Dobrogea) în timpul persecuţiei împăratului roman Diocleţian (284-305). Dasie era soldat creştin în Legiunea XI Claudia a armatei romane, cantonat în oraşul Axiopolis (lângă Cernavodă), pe malul drept al Dunării.

Numele Dasius este de origine geto-dacică şi înseamnă „miel“. Pătimirea sa este legată de sărbătoarea păgână Saturnalia, închinată zeului grec Cronos, al timpului, adoptat de romani cu numele Saturn. Pentru că a mărturisit că este creştin şi a refuzat să jertfească idolilor, Dasie a fost martirizat, într-o zi de vineri, 20 noiembrie, a anului 304.

O inscripţie în limba greacă din secolul al IV-lea aminteşte cetatea Axiopolis drept loc al martirizării, în timp ce actul martiric consemnează că Sfântul Dasie ar fi primit cununa muceniciei în cetatea Durostorum. Unii istorici afirmă că este posibil ca pătimirea să fi avut loc la Axiopolis, iar Sfintele sale moaşte să fie aduse la Durostorum, unde se aflau în timpul redactării martirologiului.

Conform acestui document, Sfântul Dasie a fost martirizat în timpul Saturnaliilor din anul 304. Această sărbătoare păgână era închinată zeului Cronos şi se celebra în Imperiul Roman timp de şapte zile, anual. Pentru pregătirea sărbătorii, se obişnuia să se tragă la sorţi un „rege“, care era îmbrăcat într-o haină împărătească, după asemănarea lui Cronos însuşi. Timp de treizeci de zile, alesul urma „să se dedea la tot felul de petreceri şi desfrânări, în fruntea unui cortegiu de soldaţi, spre hazul şi desfătarea mulţimii“. După această perioadă, în timpul celor şapte zile de sărbătoare propriu-zisă, cel ales „rege“ era sacrificat zeului Cronos, străpuns de săbiile ostaşilor.

Actul martiric deplânge situaţia de început a Bisericii, în care, deşi se declara prin toate mijloacele împotriva sărbătorilor păgâne imorale, unii creştini, neîntăriţi în credinţă, luau parte la aceste manifestări: „Deşi se numesc creştini, merg cu pompă măreaţă, schimbându-şi firea lor, şi se îmbracă în chipul şi înfăţişarea diavolului. Îmbrăcaţi în piei de capră, schimbându-şi înfăţişarea, ei se leapădă de chipul cel bun în care s-au renăscut şi reiau chipul cel rău în care s-au născut“.

Refuză jertfa idolească pentru jertfa creştinească

La 17 noiembrie 304, sorţii au decis ca rege al Saturnaliilor să fie soldatul Dasie. Creştin în taină şi „aprins de râvnă sfântă“, ştia că de va accepta acele treizeci de zile de desfrâu, va fi aruncat în focul cel veşnic. De aceea, a socotit că „este mai bine pentru mine să sufăr puţine chinuri şi munci pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, iar după moarte să moştenesc viaţa cea veşnică, împreună cu toţi sfinţii“.

Astfel, când a fost adus în faţa soldaţilor ca rege al sărbătorii păgâne, a mărturisit că este creştin şi preferă să fie adus jertfă Domnului Hristos, decât să fie jertfit zeului Cronos. A fost întemniţat şi adus spre judecată în faţa comandantului militar Bassus. Actul martiric reface un dialog dintre soldatul Dasie şi comandantul Bassus. La interogatoriu, mărturisea că era, „după stare, ostaş“, cu „numele ales de creştin“ şi „numele pus de părinţi Dasie“. Urmează o serie de frumoase mărturisiri de credinţă, între ultimele cuvinte ale învinuitului.

La îndemnul de a sluji zeilor care ocrotesc ostaşii de pretutindeni, răspundea: „Sunt creştin şi nu slujesc împăratului pământesc, ci Împăratului Ceresc şi primesc darul Lui, trăiesc din harul Lui şi mă îmbogăţesc din negrăita Lui iubire de oameni“.

A primit din partea lui Bassus un răgaz de două ore, pentru a se răzgândi. A refuzat, mărturisind din nou credinţa în Hristos, cu nădejdea ca, „după despărţirea

de această viaţă, să pot trăi viaţa de dincolo“. Atunci a poruncit legiuitorul să fie supus la chinuri şi a decis ca Dasie să fie decapitat.

Actul martiric consemnează că Sfântul mucenic Dasie s-a săvârşit prin tăierea capului la 20 noiembrie 304, într-o zi de vineri, lovit cu sabia de călăul Anicet Ioan.

Alte martirologii amintesc de cinstirea locală a Sfântului Dasie, în cetatea Axiopolis, la 5 august şi la 4 şi 18 octombrie. După acordarea libertăţii religioase creştinilor, sfintele sale moaşte au fost aşezate de creştini spre venerare în cetatea Durostorum (Silistra).

În anul 579, din cauza năvălirii avarilor, moaştele Sfântului Dasie au fost duse în Italia, la Ancona, unde se păstrează în Biserica „Sfântul Chiriac“ (San Ciriaco). Pe sarcofagul său se găseşte inscripţia în limba greacă: „Aici zace Sfântul martir Dasios, adus din Dorostol“.

În luna mai a anului 2002, Sanctitatea Sa papa Ioan Paul al II-lea, cu prilejul unei vizite în Bulgaria, a dăruit Bisericii Ortodoxe Bulgare o parte din moaştele Sfântului Dasie. Cu această ocazie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Bulgare a hotărât înfiinţarea Mitropoliei de Durostor, alegând drept chiriarh pe IPS Ilarion.

Moaştele Sfântului Mucenic Dasie în ţara noastră

Bunele relaţii dintre vrednicul de pomenire mitropolit Ilarion, trecut de curând la cele veşnice, şi Biserica Ortodoxă Română au făcut ca moaştele Sfântului Dasie să treacă, în mai multe rânduri, Dunărea, pentru a fi venerate în ţara noastră.

Astfel, în anul 2004, la 27 noiembrie, IPS Ilarion a răspuns invitaţiei IPS Casian, pe atunci episcop al Dunării de Jos, iar mâna dreaptă a sfântului a fost aşezată spre închinare pe baldachinul de pe esplanada Catedralei din Galaţi, cu ocazia sărbătorii Sfântului apostol Andrei.

În luna iunie a anului 2005, IPS Ilarion a revenit la Dunărea de Jos, dăruind eparhiei o părticică din moaştele Sfinţilor Dasie şi Emilian de la Durostor. Sfintele relicve sunt păstrate spre venerare în Capela Palatului arhiepiscopal, cu hramul „Sfântul cuvios Ioan Casian“.

Părticele din moaştele Sfântului Dasie se mai păstrează şi la Catedrala episcopală „Înălţarea Domnului“ din Slobozia, precum şi la Mănăstirea „Sfântul Ioan Botezătorul“, din comuna Lipniţa, judeţul Constanţa.

Anul acesta, între 19 şi 22 martie, moaştele Sfinţilor Dasie şi Emilian au fost aduse spre închinare în Episcopia Sloboziei şi Călăraşilor, la Catedrala „Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena“ din Urziceni.

Mărturii istorice şi arheologice despre Sfântul mucenic Dasie

Actul martiric al Sfântului mucenic Dasie este al doilea în mod cronologic după cel al Sfinţilor mucenici Epictet şi Astion. Imediat după anul 304 când a avut loc martiriul, sau cel mai târziu după libertatea acordată prin Edictul de la Milano din anul 313, un autor anonim a alcătuit în limba latină „Martiriul Sfântului Dasie", atât pentru a fi citită în cadrul comunităţii în ziua de prăznuire a sfântului, cât şi pentru a fi trimisă şi altor comunităţi aşa cum se obişnuia.

Astăzi nu se mai păstrează textul în limba latină al „Martiriului Sfântului Dasie", ci doar o versiune veche în limba greacă descoperită la Paris într-un manuscris din secolul al Xl-lea. Pentru a cunoaşte data redactării actului martiric sunt utile unele informaţii scoase din textul grec în forma în care s-a păstrat până astăzi.

Astfel, textul „Martiriului Sfântului Dasie" spune despre sărbătoarea Saturnaliilor că „această necurată tradiţie care a ajuns până în zilele noastre din nefericire se mai păstrează încă". Prin aceasta înţelegem că atunci când autorul anonim a compus actul martiric această sărbătoare se mai ţinea printre soldaţii de la Dunăre, ceea ce înseamnă cel mai târziu anul 380.

După acest original latin, mai târziu, cam către anul 579, un alt autor necunoscut a redactat în greceşte textul care a ajuns până în zilele noastre.

Aşa cum ni se prezintă astăzi, „Martiriul Sfântului Dasie"este un document de o mare valoare istorică şi în acelaşi timp religioasă, deoarece ne oferă informaţii atât

despre practicile sărbătorii Saturnaliilor printre soldaţii romani de la Dunăre în secolele lll-IV, cât şi despre răspândirea creştinismului la populaţia greco-daco-romană autohtonă la mijlocul secolului al IV-lea.

Alături de actul său martiric, adevărul istoric despre Sfântul mucenic Dasie este susţinut şi de o serie de dovezi arheologice.

Săpăturile realizate la Axiopolis au dus până în prezent la descoperirea a două bazilici creştine. Una dintre ele, care este de fapt un martyrion, se află in afara cetăţii, în faţa intrării de pe latura de nord. Ea se compune dintr- un naos mononavat şi absida semirotundă a altarului. Naosul avea o lungime de 11,40 m şi o lăţime de 4,95 m. Deschiderea absidei altarului este de 2,20 m.

În mijlocul bazilicii se află săpate în formă de cruce nişte pietre mari despre care se crede că arată locul mormântului unui sfânt martir. Un mare număr de istorici consideră că acest martyrion, care a fost ridicat în a doua jumătate a secolului al I V-lea, a adăpostit în interior mormintele Sfinţilor mucenici Chiril, Chindeus şi Tasios (forma grecească a numelui Dasius).

În jurul acestui sanctuar s-a format cu timpul - din dorinţa creştinilor de a fi înmormântaţi lângă martiri - un mare cimitir creştin, care a dăinuit mai multe secole.

O scurtă inscripţie grecească de la începutul secolului al IV-lea, descoperită în anul 1947 la Axiopolis, una dintre cele mai vechi şi mai importante inscripţii creştine din toată Dobrogea, vine să confirme existenţa şi cultul comun al celor trei martiri la Axiopolis. Săpată pe o placă de piatră, care a aparţinut, cu toată probabilitatea, martyrionului de aici (azi aflată la Muzeul Naţional de Istorie din Bucureşti), ea are următorul conţinut: „(Martirilor) Chiril, Kyndeas şi Tasius le aduc laudă "

Caracterele inscripţiei o datează în secolul al IV-lea, iar lipsa crucii de pe această piatră, care fără îndoială este creştină, o datează chiar din primele decenii ale acestui secol, când încă nu trecuse pericolul persecuţiilor.

Această inscripţie reprezintă o dovadă în plus a adevărului faptelor descrise de actele martirice şi o confirmare arheologică a existenţei unui creştinism puternic şi a sfinţilor mucenici pe teritoriul dintre Dunăre şi Mare.

Prin jertfa lor Martirii din Scythia Minor au sfinţit pământul strămoşilor noştri, iar prin dragostea şi râvna lor fierbinte au lăsat cele deşarte ale acestei lumi şi au intrat în slava Sfintei Treimi pe care au mărturisit-o prin viaţa şi faptele lor. Câştigând

îndrăzneală către Domnul, ei se roagă pururea pentru toţi cei care-i cinstesc cu credinţă şi cu dragoste zicând: „Sfinţilor mucenici, care bine v-aţi nevoit şi v-aţi încununat, rugaţi-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre”.

https://manastirealipnita.com/

Sfântul Dasie de la Axiopolis şi de la Durostor

Relaţia dintre oraşele getice Axiopolis şi Durostorum în epoca daco-romană

Cetatea getică Durostorum (Dorostolon), aflată la sud de Axiopolis, a fost în epoca daco-romană una dintre cele mai importante localităţi ale Daciei Pontice. În jurul anilor 105-106, împăratul Traian a transferat la Durostorum Legiunea XI Claudia, care efectua misiuni de control pe ambele maluri ale Dunării de jos.

Legiunea XI Claudia, rămasă la Durostorum până la sfârşitul epocii romane, a avut o contribuţie importantă la înflorirea vieţii urbane, economice şi culturale a cetăţii şi a regiunii înconjurătoare.

Datorită importanţei sale, împăratul Diocleţian, care a despărţit teritoriul Daciei Pontice de Moesia Inferior, transformându-l în provincia Scythia Minor, cu reşedinţa la Tomis, s-a preocupat personal de refacerea cetăţii Durostorum, pe care a vizitat-o însoţit de o numeroasă suită în anii 294 şi 303.

În primii ani ai secolului al IV-lea, între soldaţii Legiunii XI Claudia se afla şi Sfântul Dasie. Angajarea sa în această legiune ilustrează procesul amplu şi complex al romanizării unor autohtoni prin acceptarea lor în armata imperială. Slujind ca ostaş în Legiunea XI Claudia al cărei sediu era la Durostorum, el călătorea deseori din această cetate până la Axiopolis, fie cu misiuni militare, fie pentru interesele comunităţii religioase din care făcea parte.

Fiecare unitate militară dispunea de un teritoriu întins în regiunea care o înconjura. Acest „territorium"avea o dublă funcţie: „pratum legionis"- adică păşunile legiunii, cu păduri, câmpii, cariere de piatră etc. de care beneficiau oştenii - şi „territorium legionis", cu o suprafaţă mult mai vastă, în care se exercita autoritatea militară a legiunii.

Indiferent dacă erau locuite de autohtoni sau de romani, aşezările civile aflate atât în „pratum legionis", cât şi în „territorium legionis" evau obligate prin prevederi precise, executate sever, să dea armatei impozite în natură.

Întrucât la Axiopolis este atestată documentar o „Statio beneficiarii legaţi leg. XI Claudia", apare evident faptul că „territorium legionis"peste care se exercita autoritatea celebrei Legiuni XI Claudia de la Durostorum se întindea mult spre nord, spre vărsarea Dunării, cuprinzând şi aşezarea civilă de la Axiopolis. Acest lucru explică de ce Sfântul mucenic Dasie se bucura de un cult foarte puternic atât la Durostorum, cât şi - mai ales - la Axiopolis, unde avea trei zile de prăznuire.

De altfel, drumul imperial refăcut de Diocleţian, care mergea pe malul drept al Dunării, unea cele două oraşe aflate relativ aproape unul de altul şi între care exista o strânsă legătură, întărită de altfel şi prin moartea martirică a Sfântului mucenic Dasie care, indiferent în care dintre cele două cetăţi a avut loc, a produs un mare răsunet în amândouă, iar sfintele sale moaşte s-au bucurat de o deosebită cinstire în primele secole creştine pe întreg teritoriul dintre Dunăre şi Mare.

orthodoxwiki - Dasie din Durostor

Sfântul Dasie a fost un mucenic creştin în Durostorum (astăzi Silistra) sau în Axiopolis (astăzi Cernavodă), care a trăit în secolele III-IV d.H. şi a murit decapitat la anul 304. Prăznuirea sa în Biserica Ortodoxă se face la 20 noiembrie.

Viața

Sfântul Dasie a fost soldat în armata romană la Axiopolis, în legiunea XI Claudia. Condamnarea sa la moarte este legată de sărbătoarea Saturnaliilor. Exista obiceiul să aleagă prin tragere la sorţi un „rege al Saturnaliilor”, o persoană care îmbrăcată în hainele zeului Saturn, putea petrece liber în public, împlinindu-şi orice dorinţă şi imitând pentru treizeci de zile excesele şi desfrâul zeului Saturn.

Sfântul Dasie refuză, mărturisind că este creştin. După actul martiric care relatează mucenicia lui Dasie, cuvintele sale au fost: "De mă voi îngriji de aceste treizeci de zile ale acestui deşert şi nerușinat obicei de cinstire a romanilor, pe care credința creștină o disprețuiește și o oprește, mă dau pe mine însumi pieirii veșnice. Este

mai bine pentru mine să sufăr puţinele chinuri şi munci pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, iar după moarte să moştenesc viaţa cea veşnică, împreună cu toţi sfinţii."

Auzind acestea, slujitorii fărădelegii l-au închis îndată într-o temniţă întunecoasă, iar a doua zi l-au scos de acolo şi l-au dus legat, la pretoriul legatului roman, Bassus.

Acolo, legatul i-a poruncit să se închine chipurilor împărăteşti care asigură pacea, dau ostaşilor leafa şi se îngrijesc în fiecare zi de binele tuturor.

Dar Sfântul a răspuns că el nu slujeşte împăratului pământesc, ci Celui Ceresc, cu cuvintele: "Eu ți-am spus și îți spun că sunt creștin și nu slujesc împăratului pamântesc, ci Împăratului celui ceresc şi primesc darul Lui, trăiesc din harul Lui şi mă îmbogăţesc din negrăita Lui iubire de oameni. Eu mărturisesc că sunt creştin, precum am arătat adeseori, şi nu mă supun nimănui altuia decât Unuia, curatului şi veşnicului Dumnezeu: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, cel în trei nume şi feţe, dar de o singură fiinţă. Iată, pentru a treia oară mărturisesc cu glasul credinţa în Sfânta Treime pentru că întărit fiind printr-Însa, biruiesc şi nimicesc îndată nebunia diavolului."

Cu toate încercările de înduplecare făcute de Bassus, Dasie nu s-a lepădat de credinţa creştină, mărturisind că mai bine primeşte chinuri şi moarte decât lepădarea de creştinism. Este condamnat la moarte pe 17 noiembrie 304. După mai multe chinuri, i s-a tăiat capul la trei zile după alegerea sa ca „rege al Saturna-liilor”, la 20 noiembrie 304.

În cetatea Axiopolis (Cernavodă) a fost descoperită o basilică veche, unde numele Sfântului Dasie era pomenit alături de Sfinții mucenici Chiril și Chindeu, fapt care încurajează ipoteza că decapitarea sfântului ar fi putut avea loc la Axiopolis.

Posteritatea

Moaştele Sfântului Dasie au rămas până în anul 579 la Durostor, iar de acolo au fost duse în Italia, la Ancola, din cauza năvălirii avarilor.

La Ancola au fost aşezate cu mare cinste în biserica Sfântului Chiriac, iar inscripţia greacă, păstrată pe racla sa, aminteşte cu precizie faptul că Sfântul Dasie a fost „adus din Durostor”.

În anul 2003, o parte din moaştele Sfântului Dasie au fost retrimise în Silistra, Bulgaria.

În data de 6 iunie 2006, Înalt Preasfinţitul Ilarion, mitropolitul din Silistra (Bulgaria) dăruieşte mănăstirii Lipniţa (România) o părticică din mâna Sfântului mucenic Dasie. Racla cu cinstitele sale moaşte se află aşezată în paraclisul închinat lui din mănăstire.

Un fragment din moaştele sfântului se găseşte şi la Catedrala Episcopală din Slobozia alături de moaştele Sfântului apostol Andrei şi a mai multor alţi sfinţi.

Mănăstirea Lipniţa “Sfântul Ioan Botezătorul” - pelerinaj

Indicatorul ne atenţionează că în curând ajungem. Sunt şi mai curioasă să văd ce vom descoperi acolo. Ghidul nostru ne spune despre Sfântul Dasie ale cărui moaşte sunt aici.

Mănăstirea Lipniţa este relativ nouă. Biserica nu este gata, se pictează încă. Mănăstirea Lipniţa se află cam la jumătatea distanţei dintre Mănăstirile Peştera Sfântului Andrei şi Dervent.

Coborâm în micul paraclis de la demisol. E liniște și răcoare aici. Îmi atrage atenția o frescă ce îl prezintă pe Sfântul Dasie judecat de împărat. Sfântul Dasie a murit mucenicește pentru că nu s-a lepădat de credință.

Mă închin la racla cu moaştele Sfântului Dasie. E musai să aflu mai multe despre acest sfânt când ajung acasă.

Lângă racla este o prea frumoasă icoană a Maicii Domnului “Potoleşte întristarea noastră”. Ghidul ne anunţă că icoana este o copie a uneia din Moscova şi că este făcătoare de minuni.

Această raclă adăposteşte moaştele Sfântului Ioan Botezătorul, protectorul Mănăstirii acesteia şi a Sfântului Onufrie.

Sursa:https://elenushu.wordpress.com/2012/09/25/manastirea-dervent-si-manastirea-lipnita-sfantul-ioan-botezatorul/

Dumitru Manolache - Lipniţa, mănăstirea născută ca o minune

Nimic nu este întâmplător: certitudine pe care o conştientizezi şi o asociezi, de cele mai multe ori, cu minunea. O minune este şi Mănăstirea Lipniţa, din Arhiepiscopia Tomisului, căci înălţarea ei în acest loc şi tot ceea ce se petrece între zidurile ei reprezintă o lucrare ce poartă harul Domnului. Dar ca să o percepi ca atare, trebuie măcar o dată în viaţă să trăieşti tu însuţi o minune şi să spui apoi, luminat, "nimic nu este întâmplător", simţind în acest enunţ cum Dumnezeu îţi vorbeşte personal, neaşteptat şi clar, despre tine, despre El şi despre drumul în urcuş mântuitor spre cer pe care trebuie să-l parcurgi.

Toamna, paradoxal, nu dădea încă semne certe că este vremea ei, când am ajuns, într-o dimineaţă de octombrie, la Mănăstirea Lipniţa, din comuna cu acelaşi nume din judeţul Constanţa, aşezată ca o aşteptare, pe stânga, la jumătatea drumului dintre mănăstirile Dervent şi Peştera Sfântului Andrei.

O vizitasem cu ani în urmă, tot într-o toamnă, când îl ajutasem pe părintele arhimandrit Andrei, stareţul Mănăstirii Dervent, să măsoare terenul şi să fixeze cotele viitoarei biserici a aşezământului. Acum, Mănăstirea Lipniţa străluceşte, luminând cu albul zidurilor ei stepa înviorată de roua dimineţilor.

Adâncimea unei zidiri

Istoria acestei mănăstiri noi poate fi sintetizată în câteva fraze, fără însă a putea cuprinde între limitele ei orizontale verticala şi adâncimea lucrării duhului ce te

face pe tine, pelerin, să rosteşti conştient, când o vizitezi, că nimic nu este întâmplător pe lume.

Mănăstirea cu hramul "Sfântul Ioan Botezătorul" şi "Sfântul mucenic Dasie" a luat fiinţă în 2004, obştea aşezându-se în primăvara lui 2005 în vechile grajduri ale CAP-ului.

În 2006, s-a pus piatra de temelie a bisericii, iar la sfârşitul anului următor obştea s-a mutat în casă nouă.

Paraclisul subteran al mănăstirii, sfinţit pe 29 august 2009 şi pictat în tehnica alsecco de artistul Adrian Botea, îmbrăcat în piatră de Vraţa, adăposteşte moaştele Sfântului Ioan Botezătorul, Sfântului mucenic Dasie, Sfântului cuvios Onufrie cel mare, Sfinţilor ierarhi Andrei şi Ciprian, Sfintei cuvioase Macrina şi Sfintelor mucenice Marina şi Haritina.

Obştea are nouă vieţuitoare şi pe părintele duhovnic Ioan Danci şi posedă ateliere de croitorie şi broderie, în care se confecţionează veşminte şi acoperăminte bisericeşti.

Dacă mănăstirea este ridicată din voinţa Domnului, poate chiar pe locul în care au poposit Sfântul apostol Andrei şi ucenicii săi în drumul lor de la peştera în care locuiau, din apropiere, spre cetatea Derventului, cum cred maicile, povestea maicii stareţe Onufria Matei este de-a dreptul tulburătoare. Şi asta pentru că ea poartă în sine nu numai semnele unei chemări de sus la slujire, ci şi lucrarea ocrotitoare şi minunată a Maicii Domnului.

Minunile Maicii Domnului

"Nu am cuvinte să spun ce simt aici. Am pornit de la nişte grajduri şi, după şapte ani, am ajuns la ceea ce se vede. Ce putem spune altceva decât că Dumnezeu a lucrat în chip minunat?

Am venit aici de la Mănăstirea Ţeghea, din judeţul Satu Mare. Am un frate, părintele Iachint, călugăr la Dervent, şi încă unul, tot monah, la Mănăstirea Breaza, din judeţul Braşov. Am ajuns toţi în mănăstire, sigur, prin lucrarea lui Dumnezeu. Tatăl nostru este foarte credincios. De mici am fost duşi la biserică, la mănăstirea din sat, şi toate acestea au reprezentat un imbold spre slujire. În 2005 am fost numită stareţă aici. Vreau însă să vă povestesc despre o minune a Maicii Domnului.

În 2009, am fost într-un pelerinaj în Ucraina şi Rusia. Ne-a dat cineva bani să cumpărăm de la Lavra Pecerska crucea pentru turla bisericii noastre. Am cumpărat-o şi am plecat mai departe.

Am mers să ne închinăm la Mănăstirea Kitaev, foarte aproape de Kiev. Acolo se afla o icoană a Maicii Domnului cu Pruncul. Când am ajuns în faţa ei, am fost copleşită. Am început să plâng. Am vrut acea icoană, dar nu era de vânzare. Îmi rămăsese sufletul la ea.

Am plecat apoi spre Rusia. Când am ajuns la Mănăstirea Sofrino din Moscova, am văzut aceeaşi icoană, care era de vânzare. Dar eu nu aveam bani pentru a o cumpăra. Am zis atunci: "Maica Domnului, nu ştiu ce faci, dar te vreau la noi acasă". Am mers la pelerinii din autocar pentru a împrumuta 2.000 de euro. Aşa am cumpărat icoana. Ghidul mi-a spus că e cu neputinţă să o trecem graniţa. Dar Maica Domnului voia altceva.

Am aşezat icoana ambalată pe un scaun în autocar. A venit vameşul, s-a uitat la ea, a întrebat ce este şi a plecat mai departe fără să mai spună altceva. Mai mult de atât, când am ajuns în ţară, nici unul din pelerini nu a mai vrut banii înapoi. Şi aşa a ajuns icoana Maicii Domnului "Potoleşte întristările noastre" în paraclisul Mănăstirii Lipniţa.

În toamna aceluiaşi an, am reuşit să citesc acatistul icoanei abia pe 6 noiembrie, după Sfânta Liturghie. Apoi am plecat la Hârşova, cu treburi.

La întoarcere, aici, în pădurea de la Băneasa, fiind ceasul 2 noaptea, mi-a ieşit în faţă un uriaş porc mistreţ. Era atât de mare, încât stând la volan îi vedeam capul prin parbriz. Nu l-am mai putut evita. Animalul a căzut sub maşină, gata-gata să ne răstoarne. Dar, când am ajuns acasă, am observat că maşina nu avea nici măcar o zgârietură! Toate acestea nu pot fi decât minuni ale Maicii Domnului", ne-a mărturisit maica stareţă Onufria.

Am mai privit încă o dată mănăstirea înainte de a pleca de la Lipniţa. Şi cele văzute, şi cele auzite ne-au convins că nimic în lume nu este întâmplător, ci doar minune în harul Domnului. De aceea, în acele clipe de pace am simţit nevoia să rostim câteva cuvinte din acatistul mucenicului Dasie, ocrotitorul mănăstirii: "Stând înaintea tronului lui Dumnezeu te rogi cu multă smerenie, Sfinte mucenice Dasie, zicând: "Mântuieşte, Doamne, pe toţi cei care m-au pus mijlocitor înaintea slavei Tale, dăruieşte-le harul Tău să-i întărească şi să-i povăţuiască şi le împlineşte toate cererile cele de folos!"

Parohia ortodoxă română „Sfântul mucenic Dasie de la Durostorum” din Ancona

Parohia ortodoxă română „Sfântul mucenic Dasie de la Durostorum” din Ancona a fost înfiinţată la data de 14 noiembrie 1992, la solicitarea credincioşilor ortodocşi români din regiunile Marche, Abruzzo şi Romagna.

Din mila lui Dumnezeu şi prin purtarea de grijă a Preafericitului părinte Teoctist, în acea vreme patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la data de 1 ianuarie 1993 aceasta intră în organigrama parohiilor ortodoxe române din diaspora, preot paroh fiind numit prea cucernicul Ioan Toba.

Hramul parohiei „Sfântul mucenic Dasie de la Durostorum” (20 noiembrie) a fost ales de credincioşi şi aprobat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, datorită prezenţei Sfintelor moaşte ale sfântului în Ancona încă din anul 570. Pentru a nu fi profanate de avari, acestea au fost aduse în localitate de către creştinii din acele timpuri şi aşezate cu mare evlavie în Catedrala „Sfântul Chiril al Ierusalimului”, alături de moaştele acestui important ierarh al creştinătăţii.

Neavând locaş de cult propriu, activitatea pastoral-misionară s-a desfăşurat în capela de la gara din Ancona până în anul 2007 când, datorită bunei înţelegeri dintre Biserica Ortodoxă şi Biserica Romano-Catolică locală, comunitatea română primeşte spre slujire biserica „Santissima Annunziata” din via Podesti nr. 12, unde îşi derulează activitatea şi astăzi.

În toată această perioadă, parohia s-a bucurat de mai multe vizite pastorale importante, după cum urmează:

1995, septembrie - Înaltpreasfinţitul părinte Serafim, arhiepiscop şi mitropolit al Bisericii Ortodoxe Române din Germania şi Europa centrală;

1998, octombrie - Înaltpreasfinţitul părinte Iosif de la Paris, arhiepiscop şi mitropolit al Europei Occidentale şi Meridionale;

1999, 2000, 2001, 2002, 18-25, ianuarie - Înaltpreasfinţitul părinte Laurenţiu, arhiepiscop şi mitropolit al Ardealului, în acea vreme, episcop de Caransebeş;

2005 şi 2010 - Preasfinţitul părinte episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei.

Preoţii care au slujit la această parohie din momentul înfiinţării sale sunt:
- Pr. Ioan Toba - preot paroh (1992-2011);
- Pr. Oleg Bonari - preot pentru moldoveni şi basarabeni (2005-2010);
- Pr. Ionel Barbărasă (din data de 1 martie 2011 până în prezent).

Sursa:
http://www.episcopia-italiei.it/index.php/it/ragazzi-in-gamba-2/123-almanahul-episcopiei/2687-parohia-ortodoxa-romana-sfantul-mucenic-dasie-de-la-durostorum-din-ancona

Icoane

SF MC.
VASIE

SF.M.MG.
DASIE

SE HIG
DA
SI
E
DIN
DVROS
TO
RVH

SF. MC. VASIC

20 noiembrie

Sfântul Mucenic

Dasie

fotografii rugăciuni
articole acatist canon icoane

5 Aspecte din viața Sfântului Mucenic Dasie

ORTHODOX POSTERS

Numele său e de origine geto-dacică, și înseamnă Miel

A trăit de partea dreaptă a Dunării, în Durostorum

A fost soldat în armata romană

A ales mai bine să moară pentru Hristos decât să jertfească zeului Saturn

S-a săvârșit prin tăiere de sabie

Troparul Sfântului Mucenic Dasie din Axiopolis - Cernavodă

20 Noiembrie - Glasul 4

Sfinte Dasie, mucenic al lui Hristos, pe tine te laudă obştea credincioşilor din Axiopolis. Că pe tiranul vrăjmaş, cu puterea crucii, cu statornicie în mărturisirea credinţei în Dumnezeu, vitejeşte l-ai călcat, făcându-te pe tine viteaz ostaş al lui Hristos. Că, lepădând păgânătatea, cununa cea adevărată, din mâna lui Hristos ai luat. Pe Acesta roagă-L, Preafericite Mucenice Dasie, să mântuiască pe toţi cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Troparul Sfântului Mucenic Dasie din Axiopolis - Cernavodă

20 Noiembrie - Glasul 4

Sfinte Dasie, mucenic al lui Hristos, pe tine te laudă obştea credincioşilor din Axiopolis. Că pe tiranul vrăjmaş, cu puterea crucii, cu statornicie în mărturisirea credinţei în Dumnezeu, vitejeşte l-ai călcat, făcându-te pe tine viteaz ostaş al lui Hristos. Că, lepădând păgânătatea, cununa cea adevărată, din mâna lui Hristos ai luat. Pe Acesta roagă-L, Preafericite Mucenice Dasie, să mântuiască pe toţi cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Bucură-te, Sfinte Dasie, nebiruitule ostaş al lui Hristos!